

રતન સાગર ગાયન રસ.

(દોહરો)

મઝે જનનુ હર દુર હઝે
પનહર હઝે હોર દે માઝે
બીતર તાટી કપટકી
તાસે મુજત નાઝે

જેમા

નરસી મેતાની કીકરીનું મામેરૂ. અરજીન ગીતા
ચેલ્લઝા, નરસી મેતાની હુડી, કળીરના પદ,
મીરાખાઈતાલજન ભોજ ભગતના ચાપકા,
ગરબી પ્યારમાંસી, ગજલ. હોરી, કુમરી. ભેરવી
તથા નાટક જેવી મધુર રાગણીઝા
પણુ સમાવવામાં આવી છે.

છપાવી પ્રસીધ કરનાર.

જોગ મુરાદઅલી ગુમાલાઈ

સરકારી રીતે સરવે હક પ્રગટ કરનારાએ રાખ્યો છે

મુખ્ય.

ધી રાઈઝીંગ સ્ટાર પ્રીટીંગ પ્રેસમાં.
મહમ્મદઅલી દાઉદખાને છાપીછે.

સને ૧૮૯૦ ઈસવી.

કોમત ૧૦ આના.

રતન સાગર ગાયનરસ. એવે નામની ચોપડી.

જેમા

ગજલો, રેખાઓ, ભેરવી કુમરી, દાદરા, હોરી, લાવાળી,
તથા કર્ણીરના પદ, તથા નરશી મેંદતાની હુંડી
મીરાબાઈના ભજન, ભાજભગતના ચાખા,
નરશી મેંતાની દીકરીનું સામેર, ગેઝલ
તથા અરબુન ગીતા, તથા કહી સારી
તથા નાટકના જેવીઓ ચીજો પણ
સમાવવામાં આવી છે તથા એવી
ઘણી ચીજો સમાવવામાં આવી
છે જેથી શોહીતોને વાંચ-
વાથી ઘણીજ ખુશી
પાવે અને ગીન્યાન
ઉપજે.

છાપાની પ્રસાદ કરનાર
ખાજ મુરદેવસી બુખારાઈ

મુંબઈ,

શ્રી રાઈઝીંગ સ્ટાર પ્રીટીંગ પ્રેસ બંગાળી બજારમાં
મહામહાદેવસી દાઉદખાંને છાપીછે.

સને ૧૮૯૦.

કોમ્પ ૧૦ આના.

રતન શાગર ગાયનરશ.

નરશી મેહતાની હુંડી.

નરશી રે મેતા ભગત હરીના જુના ગઢના રે વાશી
હુંડી કરા વ્યા આવ્યા ગામમાં ચાર જાણા તીરથવાશી-ડાઢ.
આવી ગામમા પુછવારે લાગેઆ મોઢા મોઢા સાઆકારેને
શાતશે એક રૂપીયાની હુંડી દુવારકાની આપો હમને.
શરવે લોક મનશુઓ કરી મોકલે આ નરશી મેતાકને
એરે તમારી હુંડી શીકારશે લાગેઆ મશકરી કરવાને.

જુલ.

મેતાને ઘેર આવ્યા ચાલી
ઘરમાં બેસાડેઆ આસનઆલી
મેતા વાત પુછેછે પહેલી
કીયાથી આવ્યા કીઆ જસોરે સહેલી.
હમેરે નીકલયા તીરથ કરવા દુવારકાને જઈશું કાશી
હુંડી કરાવવા આવ્યા ગામમાં ચાર જાણા તીરથવાશી.
હવે વાત કહે પરદેશી મેતાછ વાત મારી શાભતો
ઘેર તમારે રૂપીયારે ભરીએ હુંડી તેની કરી આતો.
શાતશે એક રૂપીઆ સુરતીશીકાના થેલી લઈ ઘરમા મેત્રો
કાગતનો કડકો લખી આતો અને નામ તમારૂ ભરીઆતો.

જુલ.

મેતારે બેઠા પત્ર લખેછે
મહી શાલજ શાનુ નામ ભરેછે

શુરજનીતો શાખ કરેછે

વલી શાહેબ શાથે ધીયાન ધરેછે.

પત્ર લખીને આપયુ હાથમાં ત્યાથી ચાલ્યા પરદેશી
હુંડી કરાવવાને આવ્યા ગામમાં ચારજણા તીરથવાશી.
પરદેશીને પંથવડાવી મેતા વાત પુછે શઉને
આ ધનને આપણુ શુ કરીએ ખવડાવી દે શાહુને
ધી જોદને ઘઉં મંગાવ્યા લાએગા રશેાચો કરવાને
ભાવતારે ભાજન શઉને કરવે આ થાર ધરાવે આ ઠાકોરને.

ગુલ.

શો એક શાહુ થયા એકઠા.

ફકી દીધા શઉના એઠા

મેતા હતા તેવા થઈ એઠા

નાઈ ઘોઈ મદીરમાં પેઠા.

હાથ જોડીને અરજ કરછુ મારી લજ્જ રાખજો અવનાશી
મારી લજ્જ નહી રાખો તો દુવારકામા તારી થાશે હાંશી.
હવે વાત કેહું પરદેશીની ત્યાથી ચાલયા દુવારકાંમાહી
મોટા મોટા શાહીકોરોને પુછે શાલજશાની પેડી કહી
આરે ગામમાં નથી શાલજશા ઘેલા થયા કેઅકલગઈ
તેમ તેમ પડે ફાડ પેટમાં રૂપીયા મળશે કે નઈ.

ગુલ.

ખોડારે ખોડી થઈ નગરમાં

નથી આવતુ કોઈ નગરમાં

હા મળીએ એક જુનાગઢમાં

ખોટી ચીડી લખી આપી હાથમાં.

કપાડે હાથ દઈ કહેવારે લાગયા મનમાં થઈ ગયા ઉદાશી
 હુડી કરાવવાને આવ્યા ગામમાં ચાર જાણા તીરથવાસી.
 નરશીમેતાનો વચન પાલવા શાલજશા રૂપીઆલાવેઆ
 શાખારે શાખી થયા એકઠા કહો પરદેશી કીયાથી આવેઆ
 હમેરે નીકલયા ભાઈ તીરથ કરવા જુનાગઢ રૂપીઆ ભરીઆવેઆ
 આ કાગળનો કડકો લખી આવેઆ નામ શાલજશા ખતલાવેઆ.

જુલ.

હમે વાણી તર નરશી મેતાના
 લીઆને રૂપીઆ સુરતી શીકાના
 કોરા કડકડતા નથી કઈ જુના
 તમારા રૂપીઆ ખરી મહેનતના.

શાતશે એક રૂપીઆ ગાણી આવેઆ ચારે જાણાતા થયાખુશી
 હુડી કરાવવાને આવ્યા ગામમાં ચાર જાણા તરથવાસી.
 શાલજશા જે ગોપાલ કરેછે રૂપીઆ તમારા જનવજ્ઞે
 ભરી પુરીને પામેઆ રૂપીઆ મેતાને નઈ કેજ્ઞે
 રખેરે દીલમાં કહી હડખડતા વરી કાઢી કામકાજ કેવાડાવજ્ઞે.
 મારાજ ગીરી સતગુરુ એમ બોલેયા શાચા ગુરુના શંગ કરજ્ઞે.

૫૬ કબીરનો.

તેરે શીરપર શ્રી ભગવાન ઉદાશી મનવાકાએકુ ભચો
 તેરે શીરપર શ્રી રામ ઉદાશી મનવાકાએકુ ભચો
 કીઉરે મનવા દગમગદોલે ધીરજ કીઉ નધેરે.
 તેરે શીરપર રામધની હુએ ભટકત કીઉરે ફીરે-ઉદાસી

હરન ફીરનકો પગલા દીના હરીસેવનકો હાથરામ
 હરી ભજવેકો મુખડ દીના દરશનકો દાઝે નેન—ઉદાશી.
 કહેતં કખીરા શુનભાઈ શાદુ ચે પદહુઝે નીરવાણ
 ચે પદકી જો નીદા કરે વાકો કોન ડીકાન—ઉદાશી.

પદ કખીરનો.

વેરાણ નીદરા તુ કહાસેરે આઈ સોઝે સોઝે સારીરેન ગમાઈ
 વેરાણનીદરા—(૩૬).
 નીદરા કહે મઝે બાલીરે ભાલી બરખડે મુનીજન નાખુરે ઢોલી
 (વેરાણ નીદરા.)
 નીદરા કહે મઝેતો અબલારે બલીઆ ભીરમાં વીશનવ
 મઝેસરછલેઆ (વેહરાણ.)
 નીદરા કહે મેઝે તો જમકી દાસી એક હાથે મધુગડ
 દુજે હાથે ફાસી (વેરાણ નીદરા.)
 કહેત કખીરા મઝે અબના સોઉ રામરતન મઝેતો ઘટમા ઝે
 જોઉ—(વેહરાણ.)

પદ કખીરજી.

ઈસ દરજીકા મરમન પાયા જિને ઇંચેચોલા અજબ લનાયા
 ઇસદરકા—(૩૬) (૧)
 પાનીકી શુઈ પવનકા ધાગા સીતે સીતે નવમાસન લગા
 ઇસદરજીકા (૨)
 પાંચ તતવકી ગોધડી બનાઈ અંદા મુરજ ધોઝે થીગડી
 લગાઈ. ઇસદરજીકા (૩)

જતન કરીને મુઘટ બનાયા, હીરાલાલ દોરતન જડાયા.

ધંસ દરજીકા (૪)

આપહી સીવે ને આપ બનાવે પુરાણપુરશક આપ ખીલાવે

ધંસદરજીકા. (૫)

કહેત કખીરા શુનો મનવામેરા ખીર નીરકાકેરો નીવેડા.

ધંસદરજીકા. (૬)

પદ કખીરનો.

લડકે ગાડીવાનકે તુ ધીમી ગાડીહાક બે લડકે ગાડીવાનકે
લડકે ગાડીવાનકે તુ ધીમી ગાડીહાક બે લડકે ગાડીવાનકે
ગાડી તેરી રંગરંગીલી પાચોબેલ લગાએ બે.

હાકનવાલા છેલ છખીલા બેડનવાલા લાલબે લડકે ગાડી (૧.)

ગાડી અટકી મહાજલબનમે મજલપડી હુએ દુર બે

કોઈ સતપુરશ મીલેગા તો ઉતારે ભવપાર બે લડકેગાડી (૨)

યાર કહે તુ યાર કહે તુ યાર ઉતારે પાર બે.

યાર પીયારકે બીચમે તો સતગુરૂમીલે અપાર બે લડકેગાડી (૩)

હાથી છુટા બજારમે કસબે પડી પુકાર બે

દસ દરવાજા બંદ હુવા તો નીકલચલા અસવાર બેલડકેગાડી (૪)

કહેત કખીરા અલમશત ફકીરી ચે પદહુએ નીરવાણુ બે

ચે પદકી જો સમજ કરે તો ઊતરચલે ભવપારબે. લડકેગાડી (૫)

પદ કખીરનો.

મુખડા કીઆ દેખુ દરપનમે તેરે દયા ધરમ નઈમનમે

મુખડા કીઆ.—(૩૦૬)

કાગજની તો નાવ બનાઈ લે દાલા સમદરમે
 ધરમી ધરમી પાર ઊતર ગએ પાપી કુએ જલમે. (મુખડા) ૧
 પેચ મારકે પગડીરે બાદી તેલ દાલા જુલફનમે
 ચેહી બદનપર ઘાશ ઉઘેગા ગઊવા ચરેગીબનમે. (મુખડા) ૨
 હાથ કડે તેરે કાનુમે મુરખી ઊતારી લેવેપલમે
 કાચીકાયાકો નાહી ભરોસો દેરા દીઆ જગલમે. (મુખડા) ૩
 આંખેકી દાલપે કોએલ રાજ મોર રાજ બનમે
 ઘરબારી તો ઘરમે રાજ તપસીરાજ તનમે. (મુખડા) ૪
 દરસન લેકે દીલમે દેખુ ભુલ ગયા ભુલનમે
 કહેત કબીરા શુનભાઈશાદુ રહે ગઈ મનકીમનમે. (મુખડા) ૫

ભજન કબીરદાશનું,

જેણે નર પી ધડે અમર કાયા હોએ.
 પાર લંગળવેરે પ્રેમરશ મીઠા હોએ મેરેભાઈજી-ડાહ.

શખી.

આગેઆગે દમ જલેને પીછે હરીઆહોએ
 બલહારી ગુરના નામપર થડરે વાઢે ફલ હોએ
 પ્રેમરશ મીઠા હોએ મેરે ભાઈજી. (જેણે નર) ૧

શાખી.

મેરેમેરો ઘરજલાદીઆ અગન પલીતાં મેરેહાથ
 તમે તમારો કુકદીચા તો ચલો હમારે સાથ
 પ્રેમરસ મીઠા હોએ મેરે ભાઈજી. (જેણે નર) ૨

૯

શાખી.

ધરખારે ધર ઉપજે ધર રાખે ધર જાએ
એક અચંપો એસોડીઠો મળા કાલ કુખાએ.
પ્રેમ રસ મીઠા હાએ મેરે ભાઈજી. (જેણે નર) ૩

શાખી.

મીઠા મીઠા સખ કોઈ પીવે કડવા પીવેનકોએ
જેનર કડવા પીયાલા પીધા તેના ઘડપર સીસન હોએ.
પ્રેમ રસ મીઠા હાએ મેરે ભાઈજી. (જેણે નર) ૪

શાખી.

ધૂએ પીધા પએલાને પીધા પીધા પીપંને રોઈદાસ
દાસ કબીરે ભરભર પીધા તો એ પીવનકી આસ.
પ્રેમરસમીઠા હાએ મેરે ભાઈજી. (જેણે નર) ૫

ચરખો કબીરદાશનો.

શુણુએ રોટવાણી તેરો ચરખો બોલે રામનામ રખતુહીરે
રખતુહી રખતુહી હોજી. (રોટ)
ચરખો મેરો રંગ રંગીવો પુણીલાલ ગુલાબ કાતનવાલી
છેલ જખીલી ગીયાન ધીયાન લહેર લાએરે શુણુ અરજ
મેરી. (તેરેચ)
રૂપીજવાને હું ગઈ પીજરે પીજગભાઈ, ચરખો પીજરાને
ચડી ગયો પછી રૂડારામ. મનાએરે શુણુ અરજ મેરી.
(તેરો ચરખો)
જલજયો થડનીપજે, કહું મેકીનસેખાત, એક અચંપોએ મોરે

હીકો બેઠીએ જાયો બાપરે શુણુ અરજમેરી.
(તેરોચરજો)

બેઠી પુછે બાપને કે આણુજયો વરલાવ આણુજયો વર નહી
મડેરે ભાઈ તો તારે મારે ઘર વાસરે શુણુ અરજ મેરી.
(તેરો ચરજો)

ચરજોમેરો સીરધણીને ચરજોમે લયો નવજાએ દાસ કબીરે
ચરજો લખેઓ આવા ગમણુ મીટ જાએરે શુણુ અરજ
મેરી (તેરો ચરજો)

૫૬ કબીરદાશનો

કહી દેખા નીરંજન બનમેરે કહી ઉલટ સમાયા તનમે
ડોઢ-તીરકોટીપર ઘુણીરે જલતી ઊંનકી ભસમ લગતેહએ.
અચલારે ટોપી કુછુ નર ખતે હમેસા નંગે ફીરતે હએ
(કહી દેખા.)

તનકરકુંડી મન કર લુટા ગીયાન કારગડા દતેહએ પાચ
પચીસ કુંભંગ બનાકરમે મકાપીયાલાપોતે હએ. (કહી દેખા)
સતકી રોટી બહોત મીઠી પેટભર ભરપાતે હએ શાંતીવારી
જલ નીમપડપીકેઊંનીમુની ધીયાન ધરતે હએ. (કહી
દેખા.) (૩) સુરતનુરતકી કફની પહેની અલખ અલખ
વો કરતેહએ કહત કબીરા શુનભાઈશાહુ વોભવશાગરમાં તીરતે
હએ. (કહી દેખા.)

ભજન કબીરદાશનો.

દેખો દરીઆવોકી લહેરી મેરે સતગુરુ સખદહેરી. સંતો
દેખો-ડોઢ. બીના મુઠ એક તરોવર ઠાડા પાત નહીવાકુ પેડી.
સાહાબ પાંહાંબ વાકુ કુછુ એ ન પાયા તો ફલ
રહી ચોધાણી. (સતો દેખો.)

ઉલગા બાણા ગગનજાઈ ગરજ્યા ત્યા ડીઠી ઝેકડેરી,
ઘસરે ડેરીમાં મારો સાહેબો બીરાજે દખુમે હેરનહેરી (સંતો
દેખા.)

ઘસરેદેરીમા ગંગારે જમના નવસો ન ધોઆધેરી. અવલા
સવલી શાત સમુદ્ર તાં બીચમીડી લેરી. (સંતો દેખા.)

ઘસરેદેરીમાંવાળ વાજે વાજે છે આઠો પેહરી
તાલમરધગ વેણુદ્ધવાજે, મોરલીવાજે ઘેરી (સંતો દેખા)
શમનામકા પરચા પાયા તો સતગુરુએ ખતાઈ સેહરી કહેત
કબીરા સુનાભાઈ શાધુ તો નીરગુણમાલાફરી (સંતો દેખા)

લજન મીરાબાઈનું

મને મલીઆછે મીત્ર ગોપાલ નહી જાઉ શવરીએ. ડોઢ
સંસાર માઈં સાસરે સંતોની પાસે પીએર
લખરે ચોરેઆશીના ચુડલોરે મેતો પેરેઆ પ્રીતમ સાથ
(નંદ જાઉ)

સાસુ હમારી સુખ મણારે સસરો શ્રી સંતોખ, જેડ
જુગાજુગ જીવજોરે મારો નાવલીઆ નીરદાસ.
(નંદ જાઉ)

મારા દીએરને દો દીકરી દોનું રાજ કુમાર,
એકને સખજુગમેઈ રયુરે બીજી થઈ જમચાર.
(નંદ જાઉ)

લાલ કસુંબા ચુદડીરે નંદ આડુરે લગાર જો આડુતો
પ્રેમરસ પામરીરે મારા માજત જરી જરી જાય
(નંદ જાઉ)

ભારા પ્રભુજીને ઝોટલુ કેળે જે ઘણા દાહાડાનો ઘરવાસ
કરજોડીને વીનવેરે ગુણુગાએ મીરાબાઈ દાસ (નંદ જાઉ)

લજન મીરાબાઈનું

નાઆથ તુમતો જનતહો સખઘટકી મીરાભગતી કરે
સીતાપતકી નાઆથ તુમતો જનતહો સખઘટકી. ડોઢ
નાઈ ઘોઈ મીરા ફરવે સમરણી સેવા કરે સીતાપતકી,
સારંગ રામકુ ચદન ચડાવેતો ભાલ ટીલક ખીચ ટપકી
નાઆથ તુમતો. (૧)

રામ મદીરં મીરા દરસન જાવે, યેન યજાવે મીરાતનકી,
રૂમજુમ રૂમજુમ ઘુઘરૂ ખાજે લાજ રખાને ઘુઘટકી.
નાઆથ તુમતો. (૨)

વીખના પીયાલા રાણાજીએ ભેજેઆ સાદુની સંગે મીરાઝટકી
ચરણ અમરથ કરી પીગયા મીરા, જે સીસીસી અમરથકી
નાઆથ તુમતો. (૩)

સરગ દાહરપર ચડીરે હવેરી નીચે ઘાગર ઊપર મટકી
બાઈ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ સુરતા લગી જેસી
નહકી નાઆથ તુમતો. (૪)

લજન સામદાસનું

મુજે લગી શીઆમસે જડી પ્રેમ પીયાકે સંગ મેતો
ત્રીકુટી મહેલપર ચડી. ડોઢ
ખંક નાલસ ચડી અસવારી જઈ ત્રવેણી રેઅડી
રવી ભાણુદા ચોકી દરવાજા વગર સલાટે ઘડી
પ્રેમ પીયાકે (૧)

જરમર જરમર મેવલા વરસે વરસ રહીઆં જડી
 મેરૂ સીખરસે ઉતરીરે ગંગા વાજલી હોકર ખડી. પ્રેમ પીયાકે (૨)
 ખંક નાલકી ખુલગઈ ખીડકી જ્ઞેત પરેમ ઘેર જડી
 આઠો પહેર ઘડીયાલી વાગે વાજ રહી આલરી. પ્રેમ પીયાકે (૩)
 મીલી જ્ઞેતમાં જ્ઞેત જીઉ દુધમે શાકર ભીલી
 હીરા માણેક રતન પદારથ અમુલક વશતુ જડી.

પ્રેમ પીયાકે (૪)

કાયા નગરી કે દસદરવાજે મજબુત કરીને મડી
 ચેતન પુરૂષ માહેથી નીકળી ગયો તો સુની પડી આ મડી.

પ્રેમ પીયાકે (૫)

સુંનપરમહાં સુંનહએ એહે સુંન પરમડી
 એરે મડીમાં મારો અલખ ખીરાજે જીવોને સુરતા ધરી.
 પ્રેમ પીયાકે (૬)

રતનાઘરમાં રતન નીપજે લવસાગરમાં મણી
 એરે મણીમાંમરજીવોલાવે પ્રેમ સાગરમાં પડી પ્રમ. પીયાકે (૭)
 સામદાસકુ સત ગુરૂ મલયા સુરતા નીધ ઉડાઈ
 સાદુજનતો ભરંમ મીઠાવે ઘોઠા મીઠાવે ઘડી. પ્રેમ પીયાકે. (૮)

ભજન મીરાબાઈનું

તારો કુખજસે મન નાનેઆ, હમશું અબોલના માહારાજ.
 તારો કુખજસે. (દિઠા.)

હમકુ કહે સીંગાર ઉતારો, ધેરધ અંજન સભ ઘોઈ ડાલો;
 અંગ લગાવો લલુત, પેરો અબોલના. માહારાજ તારો
 કુખજસે. (૧)

જમનાકે નીર તીર ઘેન ચરાવે, ખંસરી મેં કુછ અચરત ગાવે;
 મીઠી લાન સુનાવે, બોલેબોલનાં. મહારાજ તારો કુખજસે. (૨)

હુમેરો કહેઓ મુંનેઓ વીખ લાગે, પ્રેમ રસ જાઈઉનમું આઓ
ઉનસે હીલમીલ રેંના, હંસનાં ખોલનાં. માહારાજ તારે;
કુખજસે. (૩)

હુમેરી મીત તેરે સંગ લાગી, લોક લાજ સભ તખ્તી તેઆગી;
ખાઈ મીરા કહે મલુ ગીરધરનાગુણુ, ખંન ખંન દોલનાં.
માહારાજ તારો કુખજસે. (૪.)

લજન મીરાંખાઈનું.

જમનાંને આરે ઓ સખી. હુંતો લુલી કાંઈ મોતીડાનું હાર;
વાલમજી હુંતો લુલી કાંઈ હઠડા કેરો હાર, જમનાંને આરે
ઓ સખી હું તો લુલી. (દાઢ.)

એક એક મોતી મારે સવા સવા લાખનું રેહાં, તેનુરે
ગડાવેઓ નવસર હાર. જમનાંને આરે. (૧.)

જલ જમનાંને આરે હંમે જલલરવા ગીઆંતારે હાં
તિયાં તે વીસારીઓ નવસર હાર. ઓ સખી હુંતો લુલી
સાસુડી જુડી મારી નાણું હઠીલી રેહાં, એ નાનરીઓ દવ-
રીઓ દશે ગાલ. જમનાંને આરે. (૨.)

જલજમનાંને આરે વાલે રાસ રચેઆરેહાં, સોલસો ગોપીઝિંમાં
રૂડો કાન. જમનાંને આરે. (૩)

ખાઈ મીરાં કહે છે મલુ ગીરધરના ગુણુ રેહાં, એ હુંતો તમને
લજને થઈછું પાર. જમનાંને આરે. (૪)

ભજન મીરાંબાઈનું.

સદા મગનમે રેના મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી
ખાવા કેઆ દીલગીરી સદા મગનમે રેનાછ. (દાઢ.)

કબુક ચંડનાં વારી અલલ વછેરા, કબુક પેઆધે પાંઙિં ચ-
લનાં. મેરે સાંઈ અલા લા કરના ફકીરી. (૧.)

કબુક ખાનાં વારી ધુધ મલીધા, કબુક ઠંડા ઢુકડા ખાનાં.
મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૨.)

કબુક પેરનાં વારી શાલ ધુશાલા, કબુક લંઘોટીમેં રેનાં.
મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૩.)

કબુક સોનાં વારી સેજ પલંગ પર, કબુક ગોધડી આડલેનાં.
મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી. (૪.)

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરાણ કમલ ચીત ધરના.
મેરે સાંઈ અલા લા કરનાં ફકીરી ખાવા કેઆ દીલગીરી. (૪.)

હોરી કબીરીદાસની.

ધુંધટકા પટ ખોલ તુને રાંમ મીલેગા, ટેક—ખેવખત
ઘટઘટ ખીચ રાંમ મરધઆ, જુડા પચરંગખોલરે, તુનેરામ—૧
સુંનીએ મેહલમે દીપ જોતલે, ખાને અનુહદ ઢોલરે, તુનેરામ—૨
કહેત કબીરા સુન ભાઈ શાધુ, રામ નાંમભરતોલ, રે તુનેરામે—૩

ભજન મીરાંબાઈનું.

નીત નીત ભજમે તારો નામ તારો નામ તારો નામરે,
મેમ થકી અમને પ્રભુ મડેઆહોછ. (દાઢ.)

અનડોન ભાવે નેણું નીધરાન આવે વાલા હાં, સેજે પધારો
મારા શાંમ મારા શાંમ મારા શાંમરે. પ્રેમ થકી અમને મ-

લુ મડેઆહોજી, નીત નીત ભજ્યે. (૧.)

ગોકુલ ગામમાં ઘેલી ફરંછું વાલા હાં, કાંતા લુલી છું ઘેલા
કાન ઘેલા કાન ઘેલા કાનરે. પ્રેમ થકી અમને મલુ મડેઆહોજી,

નીત નીત ભજ્યે. (૨.)

આતમ મારો તમ વીનઆં તલજે વાલા હાં, મોહન મીલે-
આની મુને હાંમ ઘણી. હાંમ હધડે હાંમમરે, પ્રેમ થકી અ-

મને મલુ મડેઆહોજી, નીત નીત ભજ્યે. (૩.)

બાઈ મીરાં કહે મલુ ગીરધરના ગુણ વાલા હાં, છેલી બાકી-
ના, રાંમો રાંમ. રામો રામ રામો રામરે, પ્રેમ થકી અમને

મલુ મડેઆહોજી, નીત નીત ભજ્યે. (૪.)

ભોજ ભગતના ચાખકા.

આ છે પંખીઆનો મેડારે ભાઈકોઈ ભવ નધરે ભેડો. (દાહ.)

ચોએ દીસેથી આવી મડેઆ અને ખુબ બનેઆ ખેડો,
જુજવા જુજવા ઊડી જાસે પછે દહીને દુહમેડારે.

આ છે પંખીઆનો. (૧.)

નરરે જાણે જે નીરબે થયા પાણુ અવસર અધુરો,

રામને ભનેઆ વીના હાણુ ઘણી તમે ડાહપાણુ શું દોડારે.

આ છે પંખીઆનો. (૨.)

જનમ ધરીયુ તે હરી જાણેઆ વીનાનો આખર ઉખેરો,

ભોજ ભગત કહે ઉખડી જાસે જમ પતંગ રંગપીડારે.

આ છે પંખીઆનો, (૩.)

ભોળો ભગત.

ભગતી સુરવીરની સાચીરે લીધા પછે નઈ મેલે પાછી. (૩૬.)
સખદોના ઘોડા જીઆરે છુટવાને લાગા મામલે ધડ માચી,
કહે રહતા તે કંપવાને લાગા ખીજ નીસચે ગયા નાસીરે કે.

ભગતી સુરવીરની. (૧.)

મન તણા જેણે મોરચો માડેઆ અને વઢેઆ વીસવાસે,
કામ કીરોધ મધ મધલોભને જેણે ગળે દીધેલ ફાંસીરે કે
ભગતી સુરવીરની. (૨.)

તન મન ધન જેણે તુછ કરી નાખેઆ અને ઝોડખેઆ
અવીનાસી, ભોળો ભગત કહે ભાઈડા એતો વઢકુંડના વાસીરે કે.
ભગતી સુરવીરની. (૩.)

ભોળો ભગત.

મુરખને શીરે પેરે સમજવું, મુરખને નીશચે નરગમાં જીવુ.
(૩૭.)

સવર કેતાં એને અવર લાગે, પછે કઈને વેરી થાવું; સમ-
જેઆ મોરે વઢવાં લાધે, પછે અંભરત મેલીને વીખ પાવું.
મુરખને શીરે પેરે સમજવું. (૧.)

ખાટકી કોકે ઘેટોધોડેઆ, માજન કહે મુકાવું; ધંધરી સવાદ
તાણાઈ ગયો, પછે ઊધે મુસતક ટંગાણું. મુરખને શીરે પેરે
સમજવું. (૨.)

સનેતે પાતવું ચારે લાગો, તેને ફેટલાક આખધ પાવું;
ભોજ ભગત કહે ગુરૂ પરતાપે, આલા ખીતલને શું તાવું.
મુરખને શીરે પેરે સમજવું. (૩.)

ભોળો ભગત.

સીવણું સમું સીવોને સઘ. આવો રૂડો માનખો જશો વઘ.
(દાઢ.)

ક ટકો ચારેઆને ઠાપલો ચારેઆ, તે પણ કીધો સઘ;
રાઈ તલનું લેખો લેશે, પછે જમરે જશે લઘ;
સીવણું સમું સીવોને સઘ. (૧.)

કાકીરે લુટી ન માંમીરે લુટી, ન ફરતી લુટી કુધ; એમ
કરીને બાએડી પાણેઆ, તે જત્રી વગાડતી ગઈરે.
સીવણું સમું સીવોને સઘ. (૨.)

અંગુઠળી તારી આદી નઆવે, ન સામી નાવે સઘ;
ભોળો ભગત કહે ગુરૂ પરતાપે, તારી ગજને કાતર ગઈરે.
સીવણું સમું સીવોને સઘ. (૩.)

પદ નરભેરામનો.

પછે, નઈ મલેરે લાવો પછે નઈ મલે, હમણા તુ લેને લાવે
પછે નઈ મલે (ડાઢ)

મોતીના દાણા લઈ ઘેલો ઘંટી માદલે બાવડીઆતુ બીજ
બાયું આખો કેમકલે પછે નઈ મલે (૧)

અખીર ગુલાલ કસતુરી ઘેલો તેલમાં તલે માન માન કરી
માનખોપામીઆ સંદુથી ટલે પછી નઈ મલે (૨)

માયા તુને વાહીને મેલયો દોહો જીઉગલે આવલાવ વીયા
પીઆ નહી વીસારીઆ છલે હમણા તુલે (૩)

સમજી હોએતો સમજી લેજો મુરખ રયાબલે નરભે રામ
કહે સાચા માહે ખાદુ નવલલે હમણા તુલે (૪)

૫૬ રવીદાશનો

નઘઆવે ફરીરે ઘેલા નઘઆવે ફરી મહા પદારથ માન
 જોતુને નઘ આવે ફરી (૩૦૬)
 લખ ચોરઆસી ચારેખાણે આવેઆ અવતરી, મોગે
 મુલે મુરખા તે તો માનખા દહુ ધરી નઘ આવે (૧)
 આવત જવત મોતની તુને વાત વીસરી, તારૂંને માફ કરતાં
 મુરખ જઈસતુ મરી નઘ આવે (૨)
 હીરો તારે હાથ આવેઆ કીધો કાંકરી પારખા વીના ખોચો
 એ વાત થઈ ખરી. નઘ આવે. (૩.)
 સત સખદ ગ્રહીને ગુરૂને વેધે લે વરી કહે રવીદાસ ભાવે ભજીલો
 હરી. નઘ આવે. (૪.)

૫૬ હુસેની ફકીરનું

તું મુને ન દોલસે ભુલ મેં તેરાહું (૩૦૬)
 તુહી ગગનમે તુહી ધરનમે તુહીરયો, નીજ મુડ મેં તેરા હું
 તુ મુને ન. (૧.)
 દાર દાર મેં પાત પાત મેં તુહી રસીલો કુલ મેં તેરા હું
 તુ મુને ન. (૨.)
 મકા હુંડા મદીનાં હુંડા તોએ ન પાયા રમુલ મેં તેરા હું
 તું મુને ન. (૩.)
 સીઆઈ ગઈ આર સફદી આઈ કલ ચલને કાસુર મેં તેરા હું
 તુ મુને ન. (૪.)
 હુસેની ફકીર અલાકે નામ પાયાનીજ મુડ મેં તેરા હું
 તુ મુને ન. (૫.)

૫૬ કુંખેરદાસનો.

લાવનાવે લાવનાવે લાવનાવે ગુરૂ ચંરણ કમઝ ચીત લાવનાવે
 ગુરૂ ચરણ (૩૦૬.)
 તનમન પ્રાણ સમર પાણ કરનાવે રાતદીવસ ગુણ ગાઉ નાવે.
 ગુરૂ ચરણ (૧.)
 આસંહિસાર સકલ જીગ કંદાવે તામેતો નાહી લપટાવ નાવે
 ગુરૂ ચરણ (૨.)
 સરદા સહીત રહો નીસદીન મન વાવે, કલીમુલ કબુ નહી
 આવ નાવે: ગુરૂ ચરણ (૩.)
 અગમ અગોચર ગોચર આ ઘટવે સત ગુરૂ લકશ લગાવ નાવે.
 ગુરૂ ચરણ (૪.)
 સંત કુંખેર સતોખત ગુરૂતનવે સકડ તીરથ ધરાવ નાવે.
 ગુરૂ ચરણ (૫.)

૫૬ નાનકચંદનું.

હરીજન ઘોખીડારે દાગસુ દીલ દાગસુ દીલ જા તું ઘોઘ
 લે હરીજન ઘોખીડારે દાગસું દીલ. (૩૦૬.)
 તનકર તખતા મનકર સાલુણુરે, ઉસમે તું મીલ મીલ
 ઘોઘલે. હરીજન. (૧.)
 ખમેઆ કર ખુટાણુને મહેર કરમુદરીરે, કાયાકો કપડ ખના-
 ઇલે હરીજન. (૨.)
 એસી જો ધુણી જે નર ઘોવેરે, કુડ કપટ સખ ખોઘલે.
 હરીજન. (૩.)
 કહે નાનકચંદ હર નામ કો હી આવોરે, આ વાગમણ છો-
 ડાવીલે: હરીજન. (૪.)

૫૬ કલ્યાણદાસનું.

ભગતી એવીરે ભાઈ એવી તરસેઆને પાણી જેવી
 ભગતી જે જનકરે કોએ તેના ઘડપર સીસન હોએ
 ભગતી છેરે ખંદાની ધાર કોઈ સમજે તે સમજણ હાર.
 એક કામધેન વીઆંણીરે ગાયે વાછરૂ મેલીને વનમાં જાએ.
 તાંણુ ચુંટેને વાછરૂમાં ધીઆંન, નીચું મોડું ને ઊંચા કાન.
 એને વાછરૂ તે નહીં વીસરવું એવું હરી ચરણે મન ધરવું. (૨.)
 એક ભમરો કમલમાં રહેછે તેને કમલમાં સાડ ગમેછે,
 પડી સાંજને કમલ મીચાણું થયાં વેઆકુલ કીઆં નજ-
 વાંછી, એને કમલની પીરીતે મરવું એવું હરી ચરણે
 મન ધરવું. [૩.]

એક જલમાં તે માછલી રહેછે તેને જલમાંતે સાડ ગમેછે,
 કોઈ પાપીએ ખારે કાડી મુઠ તરફડી અંગ પછાડી;
 એને જલની પ્રીતે મરવું એવું હરી ચરણે મન ધરવું. (૪.)
 એક ચાર તે ચારો કરેછે પર મંદીર ફરા ફરેછે મડી મા-
 જમ રેન અંધારી નથી ખીતો તે ધારણુ ધારી એને પર
 ધન હરીને પેટજ ભરવું એવું હરી ચરણે મન ધરવું. [૫.]
 એક ગીનકાંતે ગાનુ કરેછે શોભ શણુગાર અંગ ધરેછે
 નખ શીખ નેન શવારે લઈ દરપણુ મુખ નહારે એને
 કપટ કરી પેટ ભરવું એવું હરી ચરણે મન ધરવું. [૬.]
 ભગતી છેરે શુરાનો ભેખ શુરા થઈને રાખારે ટેક જેમ
 બપઘઆને વરસાદ વાલો એવી પરેમની ભકતી તે જાલો
 દાશ કલેઆણુ કહે એમ વરવું એવું મન હરી ચરણે
 ધરવું. (૭.)

પદ પદમ ગુરુનું.

અલખ તારી રચના નીઆરી નીઆરી ગુરુજી તારી

શોભા અપરમ પારી. [દાઢ.]

માહેલાને વારો વીરા શુરતા સુધારો સત ગુરુસે કરલીઆયારી

ભુલા પંખીડાને રહા બતલાવે કુખી મરે અહંકારી

અલખ તારી રચના નીયારી નીયારી ગુરુજી તારી શોભા

અપરમપારી. [૧.]

પાંચ ચોર કાયામે બસત હુએ ઉનકી સુરતા નીયારી

પાંચ પકડ કર એક ધર લાવે હીરા નીપજે હુનરી

અલખ. [૨.]

નાઇ ઘોઇ નર ફરે ચતુરાઇ એક પુંજ કરે ભરંમચારી

મુગતી ભુગતીનું ભેદ ન જાણે પાખંડ પુંજે સંસારી

અલખ. (૩.)

બીદરારે બનકી કુંજ ગલનમે મેરો સાહેબો ખેલે નીજરી

ભણત પદમ ગુરુ કરત વીનંતી અરજ શુણો અમારી.

અલખ. (૪.)

પદ કરસનદાશનું

મન તુને સુસમજવુ કઇ મન તુ જાએ મુડથી વધ (ડાઢ)

લકશ જોજન એક જાવેપ લકમાં પવનથી પહેલુ પોચે તઇ

મન તુને સુસમજવુ કઇ મન તુ જાએ મુળથી વધ (૧)

મન કરમ કરાવે મન ધરમ કરાવે મન નાએ નરગમાં લઇ

એ મન પરમેશર્વને પોચાડે એ મન છે એઇના એઇ

મન તુને (૨)

મનવસ કીધા એકપરાધીએ જેને તાથ મળેઆ નરસગ

અવડે ડાહ્યાએ આવનાશી દારાણા પરવસુથઈ. મન તુને (૩)
 એવા જેના મન વસથાસે લાજ તની રઈ
 કહે કરસન મન ઉમંગ થાસે તો સરવે કમાણી ગઈ
 મન તુને (૪)

૫૬ "અરઝુનનો"

રાગ મારારે શુવામી યોલનીવાલા.

રૂપ એક કહેણીને કરણી લગન લકશ અખંડા નંદ, પરણી
 રૂપ એક કહેણીને કરણી (૧૦૬)
 જુગલ સરૂપની જાઉખલેહારી વાણી મુખે નાજાએ વરણી
 રૂપ એક કહેણી (૧)
 દહેમે ધાતાને ધાતાતે દહેમે એ વાત વીરલા શકે જાણી
 રૂપ એક (૨)
 ખીના ગુરૂગીનાન ભકતી કોઈએ નાપામે રૂરે જેમ તેલીના
 બેલ ધાણી રૂપ એક કહેણી (૩)
 સેવકને સંવાનતી અંદવીત એક રૂપે અભેદ આતર્માં
 એક નીસચે જાણી રૂપ એક [૪]
 સત દયા વીના વાતો સઉ જુઠી ભણેઆ ગણેઆ થયુ
 બુલધાણી રૂપ એક [૫]
 કહે અરઝુણ એક બ્રમ જાણેઆ વીનારે આવયું નાવ
 દુખીયું પાણી રૂપ એક (૬)

રાગ પ્રભાતી.

મુજ અબલાને મોટીરે મીરાત બાઈ, સાંભળો ઘરેલું મારે
સાચુંરે. ટેક.

વાલી ઘડાવું વીડલ વર ફેરી, હાર હરીના મરે હૈએરે;
ચીન માલા ચતુરલુંજ ચુડલો, શીઘ સોની ઘેર જઈએરે.

મુજ અબલાને. (૧.)

જાંઝરીયાં જગજીવન ફેરાં, કૃષ્ણજી કલ્યાંને કાંબીરે;
વીજીવા ઘુંઘરા રામ નારાયણનાં, આણવટ અંતર જામીરે

મુજ અબલાને. (૨.)

પેટી ઘડાવું પુરૂષોત્તમ ફેરી, ત્રીકમ નામનું તાણુરે.
કુંચી કરાવું કર્ણાનંદ ફેરી, તેમાં ઘરેલું માહાફરે;

મુજ અબલાને. (૩.)

સાસરવાસો સમજને બેડી, હવે નથી કાંઈ કાચુરે;
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, હરીને ચરણે જાયુરે.

મુજ અબલાને મોટીરે. (૪.)

રાગ પ્રભાતી.

સગપણુ સાચું શાનું ભાઈ, શું માયાને વળગુરે;
ગરબ ગરજે સહુ મધ્યું છે, અંતે રેહેશે અળગુરે.

સગપણુ સાચું. ટેક. [૧.]

ધનને કાજે તન પીલીને, લુભી ભેલું ભળવુરે;
ઘડી એક તો પ્યારી જાંચ છે, તારેતો છે મરવુરે;

સગપણુ સાચું. [૨.]

ઊંચા ઊંચા મેહેલ બનાવી, કુંચાં કુચ્યાં ફરવુરે;
એ મંદીરમાં કોણુ માલશે, તારે તો છે મરવુરે.

સગપણુ સાચું. [૩.]

બચકે બાંધ્યા વસત્રને વાધા, ઘણું ઘરેણું ભરવુંરે;
પટોળાં તારા કોણુ પેરશે, તારે તો છે મરવુંરે.

સગપણુ સાચું. [૪.]

હાથી ઘોડા માલ ખજના, મુખ પાલવમાં ફરવુંરે;
એમાં જોને કોણુ માલશે, તારે તો છે મરવુંરે.

સગપણુ સાચું, [૫.]

ભજન કરી લે મન વેરાગે ફટ હૃદયના કુટયારે;
કહે કલ્યાણુ કહ્યું નવ માને, એમ દીવસ તને રૂઝયારે.

સગપણુ સાચું. [૬.]

૫૬ દાસ કલ્યાણનું.

કંઈક કરમનો કરનારો તે શરણુ તમારે આવ્યોરે;
માહા જાળમાં બાંધી નાખ્યો, હવે હરી છોડાવોરે.

કંઈક કરમનો. ટેક. (૧.)

પાપ કરતાં પાછું નવ જોયું, હરીનું નામ હું બુલ્યોરે;
હરીજનની સંગતમે કીધી, દેવાલામાં દુલ્યોરે.

કંઈક કર-નો. (૨.)

અનાથ જંતુ રાંક બાપડા, તેમાં મેં કીધા વાશારે;
લખ ચોરાસી ફેરા ફરતાં, કરી મુકતીની આશારે.

કંઈક કરમનો. (૩.)

સોનું રૂપું જંતર મંતર, તંતર મારે તુંછુંરે;
આ દુનીઆમાં નથીજ ગમતું, મલવા આતુર હું છુંરે.

કંઈક કરમનો. (૪.)

નામ જો મહીમાં મોટો છે, કંઈક પાપી નર તારેયારે;
એવું જાણીને દાસ ક'ગણે, મનુ પ્રમે પોકારેયારે.

કંઈક કરમનો. (૫.)

ગરબી પ્રીતમદાસની.

આ જીવડલા જનમ ધરીને જોને હરીના રૂપને;
 શું બાહેર ભમે ભીતર જોને, તારૂં કોણ સરૂપ છે. (૩૯.)
 પ્રાણી શું કરવાને આવેઆતો, અહીં કોણે બોલાવેઆતો;
 અને શું લઈ જવું ને શું લાવેઆતો. આ જીવડલા. (૧.)
 કીઆંથી આવેઆને કીઆં જવું માયાનું ચેટક કીયાંથી આવીયું
 નીજ નામ જપી નીરભે થાવું. આ જીવડલા. (૨.)
 તુંને ભોજન કેવી પેરે લાવે છે, તુંને નીદરા કેવી પેરે આવે છે,
 શીર નાખત કાળ ખજવે છે. આ જીવડલા. (૩.)
 બોલે તેને સોધજે, ગુરૂ ગીનાને બુધી એવી બોધજે;
 હરી હીરે હીરે વેધજે. આ જીવડલા. (૪.)
 તુરીઆ તારૂં રૂપ છે ભજીએ તો ભરંમ સરૂપ છે
 અવની આશી અકલ સરૂપ છે. આ જીવડલા. (૫.)
 પ્રીતમ પુરણાંનંદ છે મહીંઘટ વશીઆ ગોવીંદ છે;
 હરો ના ભજે તેની મતી મંદ છે. આ જીવડલા. (૬.)

ગરબી.

દેહે મનુશ ધરી હરી ન જાણેઆ તેણે શરવેવશ જોયું,
 એ મારા વાહલાજી માહામાણી મુકીને પથર ચીત પ્રોયું.
 (૩૯.)
 પ્રાણી અંમરથ ઢોરીને વીખ પીયું, તે કુંડુ કરમ હાથે કીયું,
 દુખ માતાને મીથેઆ દીધું- દેહે મનુશ. (૧.)
 જેણે જાવેઆ જહરામાં, તેને સંભારે સુપનામાં નાહી,
 નીરલજને લાજજ નાહી. દેહે મનુશ. (૨.)
 જેણે જગત પીતાને નવ જોયાં, જોધી કલપ વ્રક્ષ બાવલ
 બોયા,

ઉત્તમ જનમ એડે ખોયાં. દહે મનુશ. (૩.)
 એ પીંડ ઇનડ એવાને એવા એને ન મલે લેવાને દેવા,
 એતો આડ અનાધીના છે એવા. દહે મનુશ. (૪.)
 એને કુરૂત અગની સરખા કહીએ એતી સંગે સરખા થઈ
 ના રઈએ, કહે પ્રીતમ એથી અલગા રહીએ.
 દહે મનુશ. (૫.)

ગરબી.

વાંસલડી વાગીને હું જાગી, સખી એ વેંણુ વેરાણુ થઈ લાગી.
 વાંસલડી વાગીને હું જાગી. (ટેક.)
 વાંસલડીતો વાંસતણો છે કટકો, લાગ્યા મુંને અંતર એના અટકો
 મોહી હુંતો મોહનનો જોઈ લટકો. વાંસલડી. (૧.)
 એને સ્વરે મુંજ ઉર આવી વીંધું, તજી લોક લાજકારજ સર્વ
 સીંધું, કામણું મુને કાનુડાએ કીધું. વાંસલડી. (૨.)
 મોહી હુંતો મોહનનું મુખ જોઈ, બહાલુરે મને લાગે ન
 ખીજું કોઈ, જીવું હુંતો જીવનજીને જોઈ. વાંસલડી. (૩.)
 ઘરમાં મને કામ ન સુઝે કાંઈ, અદેખા લોક કરે અદેખાઈ,
 વાલા મહારા બલી ભદ્રજના ભાઈ. વાંસલડી. (૪.)
 સાસરીઆંમાં ઇપકો મુંને સહુ આલે, નણુદી મહારી બોલેબોલે
 ઘણું બાળે; મહારે મહારા મલુજી વીના નવ આલે.
 વાંસલડી. (૫.)

મંત્ર ભણી મોહને મોરલી વગાડી, વાલે મહારે વેરીની ગરજ
 સારી; ઘેલી કરી સંસારમાં થકી કહાડી. વાંસલડી. (૬.)
 ખીજાં ખીતાંબર પેહેરેયાં કહાને, કુંડળ કાંઈ ઝલકે હરાને કાને;
 લુધરજી શોભે છે ભીને વાને. વાંસલડી. (૭.)
 આ જો એતી જમુનાજીને ઘાટે, મોહન મેંતો દીઠા હતા મધ્ય

રાતે; મીઠી મારલી વગાડી દીનાનાથે. વાંસલડી. (૮.)
 વાંસલડી દયાના મીતમની પ્યારી, વાગી એતો ત્રીલોકમાં ન્યારી;
 વ્યાકુળ કરી દીધી સકળ વ્રજનારી. વાંસલડી. (૯.)
 વાંસલડી તો હેત કરી કો ગાશે, તેની ભવોભવની ભાવક ભાંગી
 જાશે; દયાના મીતમ આવે સુખ થાશે. વાંસલડી. (૧૦.)

ગરબી.

લોચન મનનોરે, કે ઝગડો લોચન મનનો;
 રસીઆ તે જનનોરે, કે ઝગડો લોચન મનનો. ટેક
 મીત મથમ કોણિ કરી નંદ કુંવરની સાથ;
 મન કહે લોચન તેં કરી, લોચન કહે તુજ હાથ; ઝગડો. (૧.)
 નટ વર નીરખ્યા નેન તેં, સુખ આવ્યું તુજ ભાગ;
 પછે બંધાવ્યું મુંજને, લગન લગાડી આગ. ઝગડો. (૨.)
 મુણ ચક્ષુ હું પાંગળું, તુ, મારું વાહન;
 નોગમે અગમ કહ્યું સાંભળ્યું, દીઠા વીના ગયું મન, ઝગડો. ૩.
 ભલું કરાવ્યું મેં તુને, સુંદર વર સંજોગ;
 મને તજી તું નીત્ય મલે, હું રહું દુઃખ વીજોગ. ઝગડો. (૪.)
 વનમાં જ્હાલાજી કને. હુંય વસું છું નેણ,
 પાણ તુંજને નવ મેલવે, હું નવ ભોગવું ચેન. ઝગડો. (૫.)
 ચેન નથી મન કેમ તને, ભેટે શ્યામ શરીર,
 દુઃખ મહારે જાણે જગત, રાત્ર દીવસ વહે નીર. ઝગડો. (૬.)
 મન કહે ધીકું રદે, ધુઅ મગટ ત્યાં હોય,
 તે તુજને લાગેરે નેન, તેહ થકી તું રોય. ઝગડો. (૭.)
 એ બેહુ આવ્યાં બુદ્ધી કને, તેણિ ચુકવ્યા ન્યાય,
 મન લોચનનો માણુ તું, લોચન તું મન કાહાય. ઝગડો. (૮.)
 સુખથી સુખ દુઃખ દુઃખથી, મન લોચન એ રીત,
 દયા મીતમ શ્રી કુસળુ શું, બેહુ વડેથી મીત. ઝગડો. (૯.)

ચેલધયો.

હરી ગુરૂ સંતને વીનવું મેં ચાથા ગણપંતી દેવજી
 વૈદવાણી લખી પરલાલ આપો હું પેહેલાકર તમારી સેવજી
 ગુણુની ગાઇએ સામી તમારા ને મું તે થળેઆ એસમાનજી
 સતવીના સાહેબ નહીં જડે મર વાંચે વેદ પુરાંણજી
 સુગાર શેઠને ચંગાવતી એ નેમાવંતા બે નર નારજી
 અલી આગત જમાડીને પોતેજ જમવું એવો અહોનીસ
 ધરમ અપારજી

એક સમે આવી અટકજપડી મેઘ મંડાણુ સુસલ ધારજી
 દીન આઠ તેના પુરંજ ઉઠેઆ તોએ સતન ચુકેઆ સહુકારજી
 માણુસ મેલીને વકીલ તેડાવેઆ ચઉદીસ કરે ભાઈ જાણુજી
 અલી યાગત વીના મારે અનડોન ભાવે ભલે નીકસી તે
 જાએ માણુજી

તારે વકીલ ચાલેઆ સાદુ ગોતવાં અને જીવે તે નગર
 મીનરજી

તલાવને કાંઠે એક તપેસરી બેઠા તેના શેઠને કીધા સમાચારજી
 શેઠે જીવું કાંને સાંભડીયું તેવાજ અણુવાસે પગે ઘોડેઆ
 જાએજી

જઈને અલીગતને પાએજ લાગા મારે મોહોલે પધારી
 માહારાજજી

તારે સુગાર શેઠનું સત જીવાને કોઢીઆં થયા
 કીરતારજી

જઈને દેવલ માંહે ઉતરેઆ પોતે કાયા કીધી ભેજરજી
 દુરધંધ આવેને ભુતજ ભાગે ને માખીઆ ઉડે અનેકજી
 તોએ મન દુગે નહી શેઠનું જીઆ મોટાઆની ટેકજી
 તારે અવનાશી એમ બોલીઆ તમે સાંભળો સાહુકારજી
 મારી કાયા મારે હાથજ નથી મને પીડા તે થાએ અપારજી

કહોતો રેવત. રથ જોડાવું માંહે ગાદી નાંખાવું ગોપાલજી
પચરંગી લીલા તેના પરદા બાંધાવું મારે મોહોલે પધારો
માહારાજજી

તાકે વેલ રથમાં મને થળકોજ લાગે અને મુજે જંપે
શ્રી રામજી

અભીઆગતને રેવું એકલું મારે રથ વેલસુ નથી કામજી
કહોતો મંગાવું પ્રભુ પાલખી માંહે જાજી કરાવું જતનજી
પણુ તેડીને જાઇસ તમને ત્રીકમાં મારે રાંકને જડેઆ
રતનજી

મન ગમતાં અમે ભોજન માગસું તેમાંહે જાશે તમારો
ભરમજી

સરભંગી સાદુ અમને શોકજ નથી એવાછે મરા ખટ
કરમજી

વેપારી કહે હરીને વીનતી અને જોડીને ખેડ હાથજી
પીરસાદ પુરણુ હારો પુરસે તમે મેહેરં કરો દિના નાથજી
તારે અવનાસી વાણી એમ બોલેઆ તમે સાંભજોને
શાહુકારજી

તારી નારી આવે મને તેડવા નઇકા ભલે બેઠા સાદુ ખારજી
એવું શેઠે સાલલયું ત્યારે ગયા તે નગર દુવારજી
ચંગાવતીને જઇ પુછીયું હવે સાદુનો શું કરવો વીચારજી
ત્યારે સતી કહેછે સામી હમારા ઢીલ મ કરજો લંગારજી
તુરત કરીને જાઇએ તેડવા એ માનવી નથી એ માહારાજજી
ત્યારે કનક હીંડોલીને કરનડીઆ લઇને ચાલેઆ નગરથા
બહારજી

જઇને અભીઆગતને પાએજ લાગા મારે મોહોલે પધારો
માહારાજજી

ત્યારે કચ્છીને કરનડીઆ માહે જુગતે બેસાડેઆ સાદુ
વીરજી

ચંગાવતીએ લીધા શીર ઉપરે ભીંજણાં સતીનાં સરવે
ચીરજી

ત્યારે લોક સરવે જોવાજ મલેઆં અને મલેઆં વરણુ
અઢારજી

અનેક વાંણી મુજે ઝાચરે એની હાંસીતે કરે હજારજી
સતીએ સતને ઝાળખીઆ તેના માજનન સુ જાણે મરમજી
પરસાદ લેવા પ્રભુ મોલે પધારેઆ મારી રાખજો લાજને
શરમજી

ચેલીઓ રાગ પ્રેઓ.

સેઠ સુધારસા સાધુને સીરેવીયાંરે, વાણીએ પારેઆ વરતં;
સાધુડા નઆવેઆં રેઆ ઉપવાસી, તાવવા લાગાં ત્રત;
કરસનજીતો કોઠીઆ થઈને, રે રૂપ અતીતનું લઈને. (૧.)
ચંગાવતીએતો ચરણામત લીધાં ને, નવરાવીને નાથ;
પલંગે પોઠાડીને પવન ઢોરેઆં, માંમી કીધાં સંનાથ
ખંતે ભોજન ખીરનાં કીધારે, પરછીને લઈ આગલે દીધાં. ૨.)
ખીર રેટલી અમે જમતારે નથી, નથી અનડાનુ આર;
માંજનં અમે છઠાં માંસના આરી, એમ કહે કીરતાર;
વચન એવાં બોલેઆ વાધુ, રે સમજી તમે લેઓને સાધુ (૩.)
કાસાઈવાડે તો શેઠ પધારેઆ, કપાવી લાવેઆ માંસ;
તેની ચંગાવતીએ રસોઈ બનાવી, પરસીને દીધા પાસ;
વાંસલ ઢોરે નરને નારી, રે, જમે તમે દેવ મોરારી. (૪.)
માંસતો અમને માણસનું જોઈએ, પશુ, માટીશું નહી પેઆર;
અધાર પંથમાં અમે જો વસીએ, જોલ ખદાંની ધાર;
વાણીઆ તારો વરતજ ફરશેરે, આવી અવનાસીજ મલશે. ૫.
માંજેઆ વેચાતો માણસ ન જડે, હૃદયે તે ધરવી હાંસ;
નરનારીએ ઘેસીને પંરીઆંણુ કીધો, દીકરાનું નીરધાર;
વાતલડીતો થાશે વશેકેરે, કરસું લઈ સાહેબને લેજી. (૬.)

તીઆંથી મુખ સમ રૂપ પવન જેવું કીધું, ને ચાલેઆં છે
 જુગદીશ; આવેઆં પરવેસ ગુરૂ મધે, જેને ઘેર ભણેછે શીશ;
 સઉને શીખામણુ દીએરે, ચેલઇઆને વીગતજ કીએ. (૭.)
 ભણુતર મેલી તું ભાગ ચેલઇઆ, પારો મારી પરતીત;
 તારારે માખાપ તુંનેરે મારશે. તારે ઘેર આવેઆ અતીત;
 ધુતારો તે ધુતરી જશેરે, પછે પસ્તાવોજ થાશે. (૮.)
 ઇ શું બોલેઆરે સાંમી હુમારા, માખાપ મેલઆં કેમ જાએ;
 નવરે મહીનાં જેણે આધરમાં રાખેઆ, તેના ગુણુ આશીગણુ
 થાએ; ભકતી માહારે શીશનેસાઠેરે, જાવું મરતુકને માટે. ૯.
 ચેલઇઆ કહે હું ભાગુ ભામીનું, પણ ધરા ઝાલે ન ભાર;
 મેરૂં પરવત દુલવા લાગે, પણ આકાશનું આધાર;
 મેરામણુ માજન મુકેરે, ચેલઇઆનું સત ન ચુકે. (૧૦.)
 સીખ આપોને શાંમી હુમારા, જાઇએ પોતાને ઘેર;
 માખાપ મારીઉ વાટીઊં જીવે, ઘેર આવેઆ અતીત;
 ઉપવાસીને આંટોજ થાશેરે, દામોધર નાથ દુવાશે. [૧૧.]
 સીખ માગીને ચાલેઆ ચેલઇઆ, આવેઆ પોતાને ઘેર;
 માતાએ મુખનાં મીઠાણાં લીધાં, પણ નાખીને નીસવાસ;
 આવતો કુંવર આધરે લીધારે, મારેઆનો વીચારજ કીધો. ૧૨.
 ઇ શું બોલેઆરે માતા હુમારી, નાંખીને નીસવાસ;
 આજ ચેલઇઆનો મુશ્કલ જનમ, જે માંસ ખાએ મહારાજ;
 ધન ધનછે ભાઈ આજનો દાડોરે, હેતે કરી સંત જમાડો. ૧૩.
 માવીતરપણું ના મેલી કરીને, કાપેઆ ચેલઇઆનું શીશ;
 આણુઘટતો એણે આદર કીધો, પણ જમાડવાને જગદીશ;
 ખેલ રચાયો ખરાખરોરે, પરણુ તયે પારણું કરે. [૧૪.]
 ખાંદણીએ ખાંડીને મુજેથી, હસો, કોરા પાલવ પેર;
 આંખલડીમાં કાજર સારો, હરજે હાલેડા ગાઆ;
 તોરે તમે સાચા સતીરે, એમ બોલેઆ જીવતા જતી. [૧૫.]

નાથ કહે મારી નજરે રે, ખાંડો સત તમારો છે; પણ
માથાની સાથે મીત ઘણી, તે રાંધીને દે; ભોજનીઆં

ભાવતાં કીધારે, પરછીને લઈ આગલે દીધાં. [૧૬.]

સતવાદી તથેં લઈ સાચારેસતી, પણ અટક અમારે છે;
વાંછઆંનું જમણુ અમે જમનાંરે નથી, એમ અવનાશી કહે;
વાતલડી તમે જીવો વીચારીરે, મહી તમે નરનેજ નારી ૧૭.]

શેઠ સુધારશા કહે, પરગટેઆ હમારા પુરવ જનમનાં પાપ;
ગાઈઊંની મારેઆ, ગોધા સમારેઆ, મારેલ માને બાપ;
કુંગરમાંતો દમ લગાડેઆરે, જેણુ મારા જિલ બગા-
ડેઆ. (૧૮.)

ચંગાવતીતો કહેરે અમારે, પાંચ મહીનાનું છે ગરભ;
પણુ ભલે પધારેઆં ભુવંન પતી, જે આજ મારે ઘરે
સંત ધણીતમે; ધણી અમેતો તમનેજ ધારેઆ રે, જેણુ
મારો જિલ સુધારેઆ. (૧૯.)

ચંગાવતીતો છુરી લઈને, પાડી માંઢી પેટમાએ; આચીતાં
આવી હરીએ હાથજ ધરેહેઆં, બહ નામી વડગાં
બાએ; ભક્ષી ભગતી સતી તમારીરે, માંગ માંગ કહે
મોરારી. (૨૦)

ચલેઆ કુંવર ને સજીવન કરો, બીજો મારે નહી કોએ
પાર; સદાં તમારે ચરણે રાખજો, દીન કરીને દયાળ;
બાલેઆં સતી મુખે વિચારીરે, ભુધરા દેજો ભગતી
તમારી. (૨૧.)

શેઠ સુધારશાને ચંગારે વતીએ એકીન રાખેઆ એક;
ભણે રતન દાસ ભાંણુ પરતાપે, એવાં મીઠાને મેલીએ
કેમ; મોવનજ ને મલવાને માટે રે, જાવું વધકુંટની
વાટે. (૨૨.)

મામેરો નરસી મેતાનો.

સરસતી ગાણપતી લાગુરૈ પાએ, અવરલ વાંણી દીઆ
મુજ માએ. (૧.)

કરોડ વાર પરાંણી કરાણીરે કસેઆ, ધન ધન જીએઆ નેણે
કરશન વશેઆ. (૨.)

મેતાની દીકરીનું કુંવરખાઈ નામ, તેને નેધએ છે મા-
મેરાનું કામ. (૩.)

લખો કંકોતરી ને વેગે મોકલો, લઈ જશે ભરામાણ
કોકલો. (૪.)

કંકોતરી મહિ લખજેરે કશી, મંગલવારને એકાદસી. (૫.)
તારે સારંગ મેતે વીન્નતી કરી, એવડી મચાડો મેતાને ભરી. ૬.
તારે ભરામાણ મનમા કરે વીચાર, જાઈ કરે મોધકનું
આર. (૭.)

ભાઈ કોકલા તું ઉભો રહે, એક સંઘેશો મારા પીતાજીને કહે. ૮.
જે હોએ તમારે મામેરાંની પેર, તો તાત આવજે અમારે
ઘેર. (૯.)

જે ન હોએ તમારે મામેરાંની પેર, તો તાત મ આવજે
અમારે ઘેર. (૧૦.)

તારે ભરામાણ આવેઆ નગર ધોઆર, તાં ઘરમાં વઢેછે
ઘરડાની નાર. (૧૧.)

તારે ભરામાણ મનમાંહે ચીંતાજ કરે, વાનું ધંધોડેઆ
વીપર પાછો વલે. (૧૨.)

તારે ભરામાણને મેતે દીધાં બહ માન, જમાડેઆં લાડુ
ને પકવાન. (૧૩.)

(રાગ આશા.)

આશામેરી લાદલી, અને કેશી ભગત કરા;
થાર ભરઆ સંઘ મોતીએ, ઉપર નેન ધરા હાજ.

- કેનાં તરાવડાને કેનીરે ધુરી, માંગી નરસી મેતે
વેણ્ણેતરી. (૧)
- વાસની વેલમાંહે ઠીમણાં પાઈઆ, એ ખડધીઆ લે
માંહે જોડેઆ. (૨)
- ખડીઆ માંહે ગાલેઆ મેતે ચંગને તાલ, નરસી મેતા
સાથે જાજે ગરથ ભંદાર. (૩)
- નરસી મેતા સાથે જાજે કુંટમ પરી વાર, એક રલાલને
ખીજે તાર. (૪)
- તારે નરસીમેતો આવેઆ નગર ઘોઆર, તાં શાંમું
આવેઆ નગરનું પરીવાર. (૫)
- તારે આવેઆ વેવેવાંઈ ન મડેઆં છે જોર, માંમેરો ન
લાવેઆ મેતો એકજ માર. (૬)
- તારે દામોધર મેતો કહે મ લીઆ એનું નાંમ જમવા
આવેઆ છે લાકુ પકવાન. (૭)
- તારે સારંગ મેતો કહે મ કરો એની કથી, એને માંમેરો
કાંઈ કરવોજ નથી. (૮)
- તારે કલેઆણુ મેતો કહે મ કરો એની વાત, રજે જગ
નમાં કરે આપઘાત. (૯)
- જેમ તેમ કુખડો એ દીશે છે, એટલુ કરો જેમ જવાતો
રહે. (૧૦)
- તારે રૂગનાથ મેતો કહે મ કરો એની વાત, એની
વાંશે છે શ્રીસુંદરનાથ. (૧૧)
- તારે ધાંચી વાડામા ઉજડ જે, મેતાને ઉતારા આવેઆ
તે. (૧૨)
- જાજા ચાંચણુ ને જાજા જવા તીઆં મેતાને જોતારા
દીઆ. (૧૩)
- તારે ઉતારો દખીન તો હરજેઆં ઘણું, જોજો ભાગ ભાઈ
ધરતી તાંણું. (૧૪)
- એણે મંધરીએ પધારશેરે હરી, મારે મને યે વૈકુંઠપુરી ૧૫.

(રાગ વેરાડી.)

સાધ સતીને સુરમાં, અને ગીનાનીને ધજદંત,
એતો કધી ન ફરે, જો જુગ જાએ અનંતજી

કુંવરબાઈ જ્યારે આવેયાનું સુણેઆં, ઉલટ ભરીને
તારે બાઈ આવેઆં. (૧.)

મારા પિતાજી તમે ભલે આવેઆં, મુંજ મામેરો તમે શુ.
લાવેઆ. (૨.)

એતો કહે મારે ગાંઠેતો બાઈ હરીનુંરે નામ. તુલસી તલક
ને સારંગ રામ. (૩.)

ત્યારે બાઈ કહે જ્યારે આવો તારે એમજ કહો, જારે
આવો તારે રામ રામ કહો. (૪.)

રાંમ નામ લેતાં કુંવરી જાએ સરવે પાપ, રાંમ નામ
લેતાં બાઈ વધકુંડવાસ. (૫.)

તારે બાઈ કહેછે જો હતી મારી માવડી તો તાત ચિંતા
ન પડે આવડી. (૬.)

ધરત વના જેમ લુખારે અન, મા વના પીતાજીનું એ
વડું મન. (૭.)

દીવેલ વના જેમ દીવામાંહે તેજ, મા વના પીતાજીનું
એવડું હેજ. (૮.)

ટોરે વછુટી જેમ હરણી, મારે વના તેમ દીકરડી. [૯.]

જલ વના જેમ માછલડી, મારે વના તેમ દીકરડી. [૧૦.]

ધરત વના જેમ સુનો કંસાર, મા વના દીકરીના ભઠ
અવતાર. [૧૧.]

સાસુ સસરોને જોઠ જોઠાણી, નણુંદ નણુદધ્યાને દર
દેરાણી. [૧૨.]

એટલાં ઉઠીને મીણાં દીએ, સવારે ઉઠીને તાલ કુટી
આનું કીએ. [૧૩.]

એવા એવા વેણુ જરે કુંવરખાઇએ કહેઆં, તારે નરસી
 મેતાને આંખે આંશુ જરેઆં. (૧૫.)
 એમ કેતાં કુંવરખાઇ પાછી વરી, તા નાંનેરી નણુંદે
 જોલાવી ખરી. (૧૬.)
 સાંભળો લાલીજી તમને કહું એક વાત, શું લાવેઆછે
 તમારો તાત. (૧૭.)
 સાંભળો નણુંધ તમને કહું વીન્નતી, જે લાવેઆ તેની
 ખખરજ નથી. (૧૮.)
 એવડી કુડી લાલીજી સેણુરે કથી, જે લાવેઆ તેની
 ખખર નથી. (૧૯.)
 તાલ કુટીને જે કોઇ પેટજી ભરે, તે માંમેરો મેતો
 કીઆંથી કરે. (૨૦.)
 માંગેઆ ખાય જે કોઇ પારકોરે અંન, મેતોજી કરે
 શ્રી રામ ભજન. (૨૧.)

(રાગ ખલાર.)

ઉતરની સેઈ કઢઈઊં, વરી કુંગર ડમરેઆં;
 વીજડીની વરન કેઆ, થયો ચંમકેની ચોધાર;
 હાણે સભાજી સતાર, મૌવલાતું મી વશાઈએજી.
 તારે ઉને પાણી મેતા કરોરે સ્નાન, તારે પછે જપો
 હરીનુંરે નામ. (૧.)
 ટાહું પાણી તમુને જોઈએ જેહ, અમારાંરે ગામમાં ન
 મલે તેહ. (૨.)
 તારે લીધાં ચંગને મેતે લીધાં તાલ, ઉતરદશે જાગેઆં
 શ્રી ગોપાલ. (૩.)
 ઉતર દશે એક હતી વાદરી, તે ઘરમર કરતીને ઊંચી
 ચડી. (૪.)

નાગરશુંજે તમે રાખો નેહ, તો આવી વરસાવો બારોધ
મેહ. (૫.)

માણસ માંડવે હતા જેહ, ખડખડવાને લાગા તેહ. (૬.)

ભરેઆં સરોવર મેતે ભરઘડીં તરાઘડીં, કુખાણુ લાગીયું
ગાંમની લોકાઘડીં. (૭.)

માંડવે માણસ મેતાને લાગે પાંચે, ઘેઆન તમારો હવે
પુરો થાચે. (૮.)

મેતાણુ વાળાં તમારાં અંતર ઘરો, બારોધ મેધને પરણા
મજ કરો. (૯.)

તારે મેતાણુએ વાળાં અંતર ઘરેઆં બારોધ મેધને પરણા
મજ કરેઆં (૧૦.)

(રાગ રામાણ.)

રામે રૂઆડા દીઆંણાં, અને જો ઘર સંપત હોએ;

હાંસર માને જગ નમે, તેની આસ કરે સભ કોએજ.

મેતાને કાજે મેતે માગી લીધો મેહ, મુંજ મામેરો
હવે ખમણું દેહ. (૧.)

કુંવર બાઈ તમને જોઈએ જેહ, કાગરમાંહે લખાવો તેહ. ૨.

તારે એમ કેતાં કુંવરબાઈ પાછી વરી, મંદીર મારગ
જઈ સંચરી. (૩.)

સાંભળા સાસુજી તમને કહું એક વાત, એમ કહે છે
મારો તાત. (૪.)

કુંવરબાઈ તમને જોઈએ જેહ, કાગરમાંહે લખાવો તેહ. ૬.

હેડાં એસો તમે બાપા વડ, કુંટુંબમાંએ સાભળશે સડ. (૬.)

અરથ ગરથ ગાંડે નહીં છે નાંણાં, એવાં સાડ વડવર
પેરસો પાંણાં. (૭.)

નાગરછે નરસી જાત, માંહે માંહે રીઆ કરશે વાત. (૮.)

સાસુ વડિવર બે કરતાં વાત, તીઆંથી સાંભળી એક
દેવરીએ વાત. (૯.)

નવરા બેઠા શું કામજ કરો, ઠણુવાન કાગર લઈ
ચીતરો. (૧૦.)

તારે લીધી વધને લીધી દાત. જઈ બેઠા તે ગામને ચોક. (૧૧.)

તારે નવીછંધા નાગર જોઈ, તેડાવીને લીધાં તેહ. (૧૨.)

તારે ઘાંચી મોચી મુઘને સુંતાર, કાગરમાં લખાવેઆ
વગણ અઠાર. (૧૩.)

આપણું વરણુમાંતો સાંહલાનું કામ. અવર લોકમાંતો
કાપડાનું ઠાંમ. [૧૪.]

વરના કાકાનું નામ કલ્યાણ. તેણે મંડાવેઆ છે બે
પાંણ. [૧૫.]

તારે લખીબીડીને આવેઆં જાંઆં, મેરાધર મેતો બેડો
તીઆં. [૧૬.]

વીશ મણુ વાંકડી સોપાગી, નાગર જાતમાંહે લાંણી થાએ
સવારી. [૧૭.]

સવામણુ મુંગતાફળ સાર, ચોરી પુંજવે તેણીજ વાર. ૧૮.]

લેવો કાગર બાપા વડ. આરે માંમેરો તમે પુરજો સડ. ૧૯.]

દુખળા જાણી અમે આણી દયા, થોડો લખેઆ જાહે
નવ ગયા. [૨૦.]

[રાગ વેરાડી.]

નીચ કરાં શુર પેડાં. જતાં શકત ભોજન;

સો નર કદી ન ગજત, ચાંદ સુરજ દેવા ગરોણુજ.

કાગર વાંચી મેતો વીમાસણુ કરે, ભગત હેતે શ્રી હરી
આચરે. [૧.]

તારે આવી કીધાં મેતાને રામ રામ, મેતાજી તમે હીઆં
આવેઆ કેવે કામ. (૨.)

શું કહું સારંગધર છે ઘણું આછે કામ પુત્રી તણું. [૩.]
તારે સવામણુ મુંગતાફળ સાર, લખમીજીએ ભરી આપે-
આં તંતકાળ. [૪.]

તારે મેરાધર મેતો પુછે સાંભળો શાએ, નરસીમેતો તમારો
કેવો સજો થાએ. [૫.]

તારે કહે એ ભરાંમણુ ને અમે વાંણીઆં, અમારો સજો
મેતો થાશે કીઆં. [૬.]

નાંણાં જોઈએતો મેતા નરસીનાં લઉં, લાલ થાએ તે
વેંચી હઉં. [૭.]

આઠ અઠોતેર બાવન વીશ, એદલાં દોશી થઈ બેઠા
જગદીશ. [૮.]

દાંમોધરને નરસી નારાણુ, ભુધર ભુપત સારંગમાંણુ. [૯.]
કલેઆણુ રાએ ને સોવંન રાએ, એદલા આવી બેઠાં
એણુ ઠાએ. (૧૦.)

સોનાંની સાાડીને સોનાંનાં સાઢલા, પરથમ તેડો કુંવર
બાઈ નાં નાવલા. (૧૧.)

પેલી કાઢી હીરાધર વીટી, રંગે રાતીને સોને ઉગઠી (૧૨.)

લીલી પાઘડીતે અંતી શોયામણી, જોજો ભાઈ હરીએ
હાથે વણી. (૧૩.)

બીજા કાઢેઆ અંનત ચોડીઆં ચોડીઆં, જોજો ભાઈ
હરીએ હાથે વણેઆં. (૧૪.)

કંમર પટોરા દીધાં ઘણા, રૂઝનાથજી મેતો પેરી વરેઆં (૧૫)

કમડાદને દીધાં તેતો કેવાએ નહી, સુરીઆદને દીધાં
તેતો સાસતરમાં નહી. (૧૬.)

તારે મેતોજી કહે લેઆ હરનુરે નામ, આવી પેરી જાએ
સારો ગામ. (૧૭)

તારે ઝાઢી પેરીને જે કોઈ વરે, તે આવી મેતાની
વખાણુજ કરે. (૧૮.)

વરનાં કાકાનું નામ કલેઆણુ, તેને સોવંન સલા આલ
નિરવારણુ. (૧૯.)

તારે રૂપીઆ મટાવીને મોરૂં રે કરો, તે કુંવર ખાઇનું
જોરૂં ભરો. (૨૦.)

ધર ધર કુંવરખાઇ લાંણી કરે, હંધડે હરખ ધણુરો ધરે. (૨૧)
કંક્રોતરી કુંવરખાઇ પીઅરે ગાલ, તેને ગલે જોઈએ સોવંનની
માલ. (૨૨.)

તારે હીફડી વીફડી એ બનડીઊં, પાણીડો ભરવાને ની-
સરીઊં. (૨૩.)

પાણીડો ભરે કરે સારી વાત, ભલે આવેઆ કુંવરખાઇનું
તાત. [૨૪.]

જે ન આવેઆ. કુંવરખાઇનું બાપ, તો આવા સાઢલા
કોણુ પેરાવે આપ. [૨૫.]

તારે નાંણુધલની દીકરીનું નાનખાઇ નામ, તેને જોઈએ
એક કાપડાનું ડાંમ. [૨૬.]

પુરણુ હારો તે પુરી ગીઆ, નરસીમેતો ખુણામાંહે બેસી
રીઆ. [૨૭.]

મેતાજી કહે પેલારે કહીઊં, કાગળ લખતાં કેમ વીસરીઉં [૨૮]
તારે એક કાપડો મેતાજી અમને ન દીઆ, તો માંમેરો
તમારો સરવે બેરે ગીઆ. [૨૯.]

તારે સંજા ઠાંણુ મેતે આડતી કરી, તે સરગભવનમાંહે
સાંભડી. [૩૦.]

તારે ઇંધરાસણુથી ઉતરેઆછે કાપડો, હીરે માંણુક મો-
તીએ જડેઆ. [૩૧.]

લેઆ કાપડો નાંનખાઇ ધરો, મેતાનું માંમેરો હવે પુરો
કરો. [૩૨.]

અરજીન ગીતા.

શ્રી ગુરૂ પ્રતાપે ગાઘઐ, કીરપા તે સાધુ જન ;
 પરીબ્રજ મારો આતમાં, મારું મન તે અરજીન ;
 અરજીન શુણી ગીતા સાર, પાંડવ માનજો નીરધાર. ૧
 અરજીને ઐમજ પુછીયું, સાંભળો વૈકુંઠ-રાય ;
 એક સારગીતા કહો મને, નીજ ભકતનો મહીમાંય.

અરજીન. ૨

ત્યારે શ્રીહરી એમ ઐચરેયા, અરજીન ધરજો મન ;
 એ સાર ગીતા સાંભળ. અવતાર તેના ધન્ય. અરજીન. ૩
 ચૌદ લોક તે વશ માહારૈ, પૃથ્વીક કેરો ભાર ;
 તે ધન્ય મારા દાસને, રાજે રૂઢય-મોજર. અરજીન. ૪
 જળ મધ્ય જે પલ્લ છે તેને સ્પર્શ નહી લગાર ;
 તે ચિન્હ મારા ભગતનાં, વળગે નહી વિષય વિકાર.

અરજીન. ૫

સંસારમાં સંરસો રહે, ને મન મારે પાસ ;
 સંસારમાં લોપાય નહી, તે જાણુ મારો દાસ. અરજીન. ૬
 મુજ ભગત તે મુજને ભજે, હૃયે હોય હેત હંમેશ ;
 તે ભગત તેને જાણીએ, જે કરે ન કોઇનો દ્વેષ.

અરજીન. ૭

કરમાંહી તુલસી કરણ તુલસી, કંઠ તુલસી હાર,
 બહુ તિલક છાપાં શોભતાં, મુજ ભગતનો શણગાર.

અરજીન. ૮.

મારા સાધુને જાણે નહિ, પાખંડ પુજે લોક,
 જે દંભ આડંબર કરે, તે જાણું સર્વે શોક. અરજીન. ૯
 ઉત્તમ વરણ થઇ મુજને ન ભજે ચડાળ કહિએ તેહ,
 મધ્યમ થઇ મુજને ભજે, તે જાણુ મારો દેહ.

અરજીન. ૧૦

મુજ ભકત કેરે કારણે, અવતાર લીધા દશ,
હું નીરંજન નિરાકાર, મને ભકતે કીધો વશ્ય.

અરજીન. ૧૧

વળિ ભગત કેરે કારણે, હું ગયો વશમે વન,
રાવણો મારી રાજ્ય આપ્યું, વિભિષણ રાજન.

અરજીન. ૧૨

દુર્વાસા રૂશિયે કુળીયો, મુજ આતમા અમરીખ
ભય ચંક મેલી છે દીયો, મેં ભલી લગાડી કીખ.

અરજીન. ૧૩

બજિરાયને મેં બાંધીઆ, દેવતાની કીધી સાર,
રાજ આપ્યું પાતાળનું, ત્યાં હું રહ્યો છડીદાર.

અરજીન. ૧૪

ગોકુળવિષે હું અવતર્યો શીર પીંછ ધરતો મોર;
ખાતો હું માખણ તસ્કરી; જગમાં કહેવાયો ચોર.

અરજીન. ૧૫

મા જશોદાયે બાંધીયો હું જોડી ઉભો હાથ,
હું આદીન થયો તે દાશના, ઐદે ભવનનો નાથ. અરજીન. ૧૬

વળિ ઇંદ્ર જ્યારે કોપીઆ, ત્યારે કોઇ ન આવ્યું આડ,
ગોકુળ રાખ્યું રેલતું, ગોપીને લડાવ્યાં લાડ. અરજીન. ૧૭

સોળસે ગોપીમાં હું રંગ્યો, મારો કોઇ ન જાણે ભેદ,
મારા ભગત કેરે કારણે, મને કહે લંપટ. અરજીન. ૧૮

વિરંચી વાછરૂ હરી ગયો. તે કરી ગયોજ અધર્મ,
હું નવાં નિપાવો લાવિયો, મારો કોઇ ન જાણે મર્મ.

અરજીન. ૧૯

મામાને હું મળવા ગયો, ત્યાં મળી કુખળ નાગ,
ધોડાક ચંદન કારણે, મેં આપ્યું રૂપ અપાર.

અરજીન. ૨૦

વળિ પ્રથમ પોળે પેસતાં, પરિચટે દીધી ગાળ,
મેં મારીને વસ્તર લીધાં, સોહાવીયા ગોવાળ. અરજીન ૨૧
વળિ ત્યાંથી આગળ ચાલતાં, માલણી લાવી હાર,
મેં અર્થ સાધ્યો એહનો, આખ્યા પદારથ ચાર.

અરજીન. ૨૨

વળિ માર્ગમાં નાપીક મળ્યો, ને આખ્યું દરપણુ હાથ,
પુરેયા મનારથ તે તણાં, મેં રાખ્યો મારે સાથ.

અરજીન. ૨૩

સંબધી જનને જે હણે, ચંડાળનો તે અંશ,
મારા ભગત કરે કારણે મેં મારેયો માંમો ઠંસ.

અરજીન. ૨૪

મેં શુદ્ધમાને સંતોખીઆ, કાંગના કારણ કાજ,
સંપતી આપી તેહને, નવનીધી સુઢાં રાજ. અરજીન. ૨૫
એક વાર વિદુર ઘેર જઇ, આરોગી લાજ પાન,
મેં લાડ પાળ્યાં દાસનાં, રાજનાં મોડયાં માન.

અરજીન. ૨૬

કૌરવનું કુળ સંહારીયું મેં સારેયો તારો અર્થ,
હુ ચૌદ છુવનનો રાજ્યો, મેં હાંક્યો તારો રથ.

અરજીન. ૨૭

એકવાર વનમાં હું ગયો, ત્યાં વન હતું ધનધોર,
મેં ભાવ જ્યો ભીલડીનો, ખાધાં એકાં ઘોર.

અરજીન. ૨૮

અમે ઘણા મળી ગોવાળીઆ, રમતા ગયા મહાવન,
બહુ ભાવ જોઇ રૂપી નારનો, અમે જાચી લીધાં અન્ન.

અરજીન. ૨૯

પ્રહ્લાદ પિતાએ પેરલવ્યો, મેં થંભ પુરેયો વાસ,
તે દુષ્ટને વીદારીયો, ઉગારી લીધો દાસ. અરજીન. ૩૦

વળિ ધૂવને દુઃખ પમાડીયો, ને કાઢીયોવનવાસ,
તે બાળકે મને વશ કરેયો, ધન્ય ધન્ય મારા દાસ.

અરજીન. ૩૧

ચંદ્રદાસ ને હરીચંદ્ર રાજા, ભકત મારા તેહ,
પડે વીપત પણુ નહી વીસરે, મારા મુગટના મણી એહ.

અરજીન. ૩૨

જ્યાન સુધનવાને નાંખ્યો તાતે, તેલ બળતી ઝાળ,
મારા દાસને ઉગારીયો, સાંભરતાં તતકાળ. અરજીન. ૩૩
ધ્રુવપદીનાં પટકુળ કાઢીયાં, હું પાસ તહી તે કાળ,
મારા દાસને વેળા પડી, ત્યારે તુર્ત કરી સંભાળ.

અરજીન. ૩૪

પચાળીને જ્યાં પરભવી પાસે હતા પચ વીર,
મારા દાસને મેં પુરીયાં, તવમેં નવાણું ચેર.
અરજીન. ૩૫

એક કોળિયે કૌંતક કીધું, ને લીધું માઈ રૂપ,
રાજાની કન્યા પરભવી પરદલ કોપ્યો ભુપ અરજીન. ૩૬
મેં ત્યાં જઈને શું કરીયું, માઈ તેજ મુકયું માંય,
પરદલનો પરાજય કરેયો, માઈ ખીદ પાળ્યું ત્યાંય.
અરજીન. ૩૭

અજમેળ તે મહાપાતકી, મામીકી ગુણીકા જેહ,
જો સ્મરણ કરતાં માહાઈ વૈકુંઠ પામી તેહ.
અરજીન. ૩૮

ગજરાજને ગ્રાહે ગ્રહમે, ત્યાં લીધું માઈ નામ,
ત્યાં એક કરતાં બેઉનાં, અરજીન સીયાં કામ.
અરજીન. ૩૯

હુંમાં ને મારા ભગતમાં અંતર ન હોય લગાર,
મુજ ભગતને આળખે નહી, તે ભુલો ભમે સંસાર.
અરજીન. ૪૦

મારા ભગન સુખી તો હું સુખી. દુઃખીતે દુઃખી હું જાણુ,
મારા ભગતને કોઈ પરભવે, તો મને લાગે બાણુ;

અરજીન ૪૨.

છે સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાં. જળથળમાં મારો વાસ;
શાણુ ઈંદ્રસુત તુજને કહું, હું થકી અદ્દા દાસ;

અરજીન ૪૨.

હું જોગ જગને તહિ મળું. તહિ તપ તિરથ કે દાન;
અરજીન મહિમા જાણુજો, મારું ભગતીથી છે જ્ઞાન;

અરજીન ૪૩.

હું ભગતનો સંગ કરું, મને ભકતનો આધાર;
અરજીન મહિમા જાણુજો, કેહેતા ન આવે પાર;

અરજીન ૪૪.

હરીભગત મહિમા શ્રાણુ અરજીન પામ્યો હરખ અપાર;
મૂર્છાત થઈ અવતી પડ્યો, નેત્રે વહે જળધાર;

અરજીન ૪૫.

આ ગીતાને જે અનુભવે, જે ગાય નર ને નાર;
અરજીન એવું જાણુજો, તે પામે પદ નિર્ધાર; અરજીન ૪૬.
એ ભગત મહિમા માહારો, કોનું કળો નવ જાય;
જેનું ભાગ્ય હોય તે અનુભવે ધનદાસ ગીતા ગાય;

પદ બારમાસી,

અરે જીવ કારતકે મનડાની માંય ચિંતન રાધા નાથનું;
કરી લેજેની ચિંતડા માય, નાથું તારા હાથનું.

અરે જીવ ગાઈ લેજેની ગોવિંદ, અવસર રૂડો આવિઆ;
તુને હરીશો મદ્યો છે અમુક ફરો તારો કાવિઆ.

આરે જીવ માગસરે મનડાની મ.એ, હરિ ભજ હામમાં;

તારા તનડામાં કરની તપાસ, સુખ લેની શામનાં.
 અરે તારે અમુલ્ય અવસર જાય, સુતો શું ઘેનમાં;
 ભાવે ભજી લેની ભગવાન, પડ્યો છે શું ચેનમાં.
 અરે જીવ પોષે પ્રભુજીને પ્રીછ, પુરૂષોત્તમ આપમાં;
 તારી દહડીમાં દીદાર, જો જો ગુરૂ જાપમાં.
 અરે જા જો હરિ ગુરૂ સંતને શરણુ, ભાવટ તારી ભાંગશે;
 બાળી દેશે જન્મનાં એ કર્મ જુદી તારી જાગશે.
 અરે જીવ મહા મહીને મારા સમ, સમજી લેની સાનમાં;
 નહી તો ધારણુ વળશે ઘેન, રખડીશ તું રાનમાં.
 અરે તુને કહું છું વારમવાર, ભુલીને ભમીશમાં;
 આવો રતન પદારથ જાય, માટે કહું છું રીશમાં.
 અરે જીવ કાગણુ મહીને આ કુલ, સેમજનો સંસારછે;
 તેમાં મુરખ મનકુ લોભાય, ભજન જાણે ભારછે.
 અરે જીવ મુકી દેની માયા જાળ, ભજીલેની પ્રભને;
 તુને હજી ન આવી સાન, ધીક તારા કર્મને.
 અરે જીવ અઘરે ચીંતા લગાર, નથી તારા ચીતમાં;
 આવી માયા બંજતી ઝાળ, પડ્યો શું પ્રીતમાં.
 અરે તારે એજો ગયો અવતાર, પ્રભુને ન જાણીઆ;
 સેવ્યા નહીં તે સદગુરૂ સંત, ધીક તુને પ્રાણીઆ.
 અરે જીવવધશાએ વહી જાય, માયા મધ્ય પુરમાં;
 અરે તેંતો જરીએ ન રાખી બીક, જીવાનીના જોરમાં.
 નીરખી છાયાને મરડી મુછ, અભીમાની અંગમાં;
 ધીક ધોક ધીક મુવા ધીક રાચ્યો જીડા રંગમાં.
 અરે જીવ જેઠ જગજીવન, જીગત કરી જાણુજે;
 તુને જોળખાવે ગુરૂ આપ, પ્રભ સુખ માણુજે.
 નહીતો કોકમ ખાઈસ માર, આકુ કોણુ આવશે;
 અંતે જિલ ખાંડાની ધાર, તેડું જમ કાવશે.

અરે જીવ અસાડે અંતરે ધ્યાન, ધરી જોની જીવ તું;
 કોણુ બોલે છે આ તન માંહ, જોતાં થાઈશ શીવતું.
 માઈ માનીને મુરખ ચાલ, ગુરૂજના ગામમાં;
 જેમ લગે સાગમાં હુણુ, લળીએ એમ શ્યામમાં.
 અરે જીવ શ્રાવણે સંતની સેવ, આડી તુને આવશે;
 મોટા મહાજન મર્મના જાણુ, તુજને છોડાવશે.
 માટે સેવજે તું સાચા સંત, અંધાઈ નાસુ ઉરતાણું;
 ચાતુર હોય તો ટાણુ ચેત, મુરખને કેવું ઘણું.
 અરે જીવ ભાદરવે ભરપુર અવધ તારી ખુંટશે;
 માર આપશે જમના કુત, ત્યારે કેમ છુટશે.
 માટે માણી પેહેલી પાળ, બાંધી લે મન માયલા;
 કર ભજન ઉગારે દીનોનાથ, સમજરે તું પાયલા.
 અરે એવો આંસુ અંધારે મ કાઢ, માયાના પુરમાં;
 અંતે થાશે અવળા હવાલ, કેશે શું હજુરમાં.
 માટે સમજને ભજ ભગવાન, જમડા જખ મારશે.
 જોણુ નામે ધરયો વીશ્વાસ, ત્રિકમ તેને તારશે.
 અરે જીવ સમજાવ્યો મારે માસ, અધીક એક આવીએ;
 તોએ તુને ન આવી લાજ, જમનો કુરો કાવીએ.
 હવે છેલ્લી બાકીના રામ રામ, હૃદયમાં રાખશે;
 તો તો જખ મારે જમકુત, હરીરસ ચાખશે.
 બાર માસ પુરણ થયો, અધીક થયો એક તેર;
 સ્વામી સદગુરૂ બાળકો, જાય પોતાને ઘેર.

કાફી.

મરદાંધે વીચ મરદ અલી, અએ મીર, મુરતજ મુરશીદ
 નેરો, મરદાંધે વીચ મરદ અલી. [સિક]

અરો દિલાવર અલી શેર આલા, નિરમલ જ સખ
મુરી નાલા બખતાવર બહાદર ભાલા, વાએ વલાયતને
તું વલી, અરશ જમીન વિચ દીલબંર ડેરા, મરદાંધે
વીચ મરદ અલી. (૧.)

હથ અલીઅજે સભ કુછ આએ, રોજ રસાડે તુ જાહેબ
જાએ, કુલ કોડીએ મૌવલા કુવત પ્રજાએ, હથ સાણુ
હજરત શાહો અલી, સદબાદ સુઆરા વડે સવેરા, મરદાંધે
વિચ મરદ અલી. [૨.]

ખએભર બદરા ફતેહ કેઆંધ, જંગ અહમદ આહે ખ-
ટેઆંધ, કુલે કુફરજી મૌલા પાડ કહેઆંધ, દહનમાં આંધ
ચોટ ચડી, દહાદેહ દકન સભ ડેરા, મરદાંધે વીચ મરદ
અલી. [૩.]

દસત ધાવન વીચ મોહોકમ મારજ, ધમોધમ મિજ ઇશક
ઉથીઆરજ, તાર મીજ મહલા તિક દઇ તારજ, ભલંધ
ચવે કર વાર ભલી, જાણુપડે થઆ તોસાણુ મેડા, મરદાંધે
વિચ મરદ અલી. [૪.]

કાફી.

મહલા લંગાઇએ પાર તું, હિન તન સંધો આધાર તું,
કુદરત ધણી કીરતાર તું, મહલા લંગાઇએ પાર તું. દોઢ.

એહધ બુછાઇઊની મું કઇઊ, રૂઆંધે અલસ રા-
તીઊ વઇઊ, તાયતમેં તકસીરૂં થેઇઊ, નાહક કેઆ કંમ
શરમધા, બકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મહલા. [૧.]
જાએયો ઝમારોની ઝટનસેં, મોહોખત કેઇ વિની મઠનસેં;
મુંજ કંમ પેઆ વિની કઠણુસેં, કો જાણુાં ખીઅન છા
કંધા; ભકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા મહલા. (૨.)

ભેજ તગર ખુવા ખુતા, હાંણે મુખાણુ વેચા માલમ હ-
થા; ભોરી ભડાલા સભે ફિટા, ખેડી બજાંણી તન મંધા;
ભકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મહલા. (૩.)
અરજ કઈ ઉમેધ અલી હાંણે ભરજલા તુંની કર ભલી;
જેજે વસોલો. આએ અલી, સે મહલાજે ધરમાંધા મરકંધા;
ભકશીએ ગુનાં ગોલે સંધા. મહલા. (૪.)

કાફી.

નિકર મહલા શુકર મહલા, ખુદાકુ, યાદ કર બંધે.
નિકર મહલા. (દાઢ.)
હમેલત હુવા જમાનેકા, સીકંદર હુવા ધુનીઆ ધારા;
વખાઇયા વેઆ ઇતંહી નેઆરા, પડો કલમાં લા ઇલલા.
નિકર મહલા. (૧.)
કુંઢીની તોજે કુલોભમે આએ, વધી કે દારસેં લાએ;
વિની લાયો અલક્સેં લાએ, મહંમદ યા રસુલીલા.
નિકર મહલા. (૨.)
જડેની ડંકો ધીન જો થીંધો, ઘાહેર હુમરા વિચા વેંધો;
ઇમામેધી પેધાની થીંધો, કુફર કતલામથી વેંધો. નિકર
મહલા. (૩.)
સલેમાનચે કર તોબાંજ તારી આએ સરકાર ડાઢી રભજ
ભારી; ખુદા માંધા કરેઆ આંઇ જરી મહંમદ યા
રસુલીલા; નિકર મહલા. (૪.)

કાફી.

(ધલમેં રજો આંઇ ધણી જો ઘેઆંન, સારેઆ સરતીઊં
હરધમ નલીઅજો તામ. [દાઢ.]

માલ ખળના માહીછી, લાંધા સાથ ન હરખે સમ-
ન; સાંધ જે નાલે સાલત રોળ, લેહી ન ખરધા લધાંમ.

સારેઆ સરતીઊં હરધમ નલીઅલ્લે નામ. (૧.)
ભરેઆની કલમું મહમધ તો, આજે કોદે સંધો આઅ
કલાંમ; પજતંન પાક રસુલજ, આજે સયો પાંલે ધીન
ઇસલાંમ. સારેઆ સરતીઊં હરધમ નલીઅલ્લે નામ. (૨.)

નિથું બધીને નીમાળું પડંધાં, લોંધી ઊંનીતા મલાંમ;
જગાઆની જુડંધી જનતમે, આજે જોંધા તાળ તામ.

સારેઆ સરતીઊં હરધમ નલીઅલ્લે નામ. (૩.)
આખીની પોંધી ઉમત કે, તદે મહલા થીંધા મેહેરખાન;
ભકશીંધા લીલી રૂતિમાં, તદે છુટંધો સારો જાન. સારે-

આ સરતીઊં હરધમ નલીઅલ્લે નામ. (૪.)
આવંધ ખલકેઆ દાસ્ત ઘણીકે, તદે કાંમલ પડનતા
કુરાંન; સઇઅધ હુરોનશાયે સક મહીકે, આંધ મીલાયો મધી-
નેજામ. સારેઆ સરતીઊં હરધમ નલીઅલ્લે નામ. (૫.)

કાફી.

વેરીઅકે હાંણુધો દાદા તીર ર એ અમી જાધેલે
ખીર, સઇઅધ, મહમધજા સયો જોંગીર આલીઆ. અલા
લા વેરીઅકે હાંણુધો, દાદા તીર. (દાદ.)

પિહની બાવે જો આસરે. ધળાંઊં ફરકે રેશમ હીર,
સઇઅધ. (૧.)

મલા સુઝેતી ફિન શેરમે, તેકે પલોંધો પાંલે પીર.
સઇઅધ. (૨.)

મલા નીકરઇ હીન શેર મીજા, ધગધર ખુશીઉને જોંધા
ખીર. સઇઅધ. (૩.)

સુતા આયોની શરધમે, ઉઢણુ અછડા ચીર. સઘઅધ. (૪.)

ઉમરચેની ઇશકમે, પુરીર્ગી કંધેની પાંજે પીર. સઘયધ. (૫.)

કાફી.

છતું ઇશકમે શીર નાં ધીઆ, જુગમે છઆ
તો કયા હુઆ, છતું ઇશકમે (દાદ.)

જોગી જુગત જાને નહી, કપડા રંગા તો કયા હુઆ;
આપઘટ રંગ્યાં નહી, પરઘટ રંગા તો કયા હુઆ.
છતું ઇશકમે. (૧.)

કાજ કીતાખાં જોલકે, મસજે ખતાવે ઔરકું; પડતા
અમલ કરતા કહી, કાજ ખના તો કયા હુઆ. છતું
ઇશકમે. (૨.)

દરીયા કીનારે માલમ ખડા, માલમ જાને દરીયા મેરા,
દુખકી ધીઆ મોતી નહી મીલા, માલમ ખના તો કયા
હુઆ. છતું ઇશકમે. (૩.)

મકે મધીને શેરમેં સીજધા ધીઆ તો કયા હુઆ; ધીલ-
કા કુદર તુટા નહી, કલમાં પડાતો કયા હુઆ. છતું
ઇશકમે. (૪.)

ચરખા પુકારે રૂંઘ રૂંઘ, આશક પુકારે મહિલા તુંહી
તુંહી; આધમને ધમ પુજા નહી, રસોયા ખનાતો કીયા
હુઆ. છતું ઇશકમે. (૫.)

કહે શાવલી સુતરે પીઆ, પીઉ પીઉ કરતે મેરા જવ
જયા; જાને મેમ રસ ચાખ્યા નહી, રોઇ રોઇ મુવા તો
કયા હુઆ. છતું ઇશકમે. (૬.)

કાફી.

નીંધરા આએતાં નિમાણી, જગો મુંજ જનની,
અલા રાત વીઆણી. (૬૬.)

કાયા જાંભેની રંધણ; દીલડીઆએતાં ધીવાની.
જગો મુંજ જનની. (૧.)

ધંગી ધરીઆએ વીચએ; કોરે મોરે આએ પાણી.
જગો મુંજ જનની. (૨.)

સુખાણુ રખજ આંધ સાખત; મહલા આએ મેહેરખાની.
જગો મુંજ જનની. (૩.)

નીંધર મકર નાખુવા, બેડી આએતાં પુરાણી, જ-
ગો મુંજ જનની. (૪.)

હી સા વેંધો વતનતે, છં પતંગ તે આએ પાણી.
જગો મુંજ જનની. (૫.)

સમર ખણુજ આઇ સાંથીઆ; અધીઆ અંન નાએ પાણી.
જગો મુંજ જનની. (૬.)

અધીઠિં છા અલધલતીએ; ધુનીઆં આએ સલ ફાની.
જગો મુંજ જનની. (૭.)

કાફી.

ધીલ ધીવાંની થીઇ, સેણુલ મા મુંજ ધલડી ધેવાંની
થીઇ. (૬૬.)

હીન મુંહીએ હાલજ માલમ તુંહીકે, આંઠિં કેડો મુંજાં-
ધઆં ચઇ. સેણુલ મા મુંજ ધીલડી ધીવાંની થીઇ. (૧.)

ઉથેની વેઠે મુકે તારી તુંહીજ, આંઠિં બોલી ન જાણાં
ખઇ; સેણુલ મા મુંજ ધીલડી ધીવાની થીઇ. (૨.)

સોણ અસાંસે માંણાં મ કરેજો, પેલા ધીલડી દીધ.

સોણલ મા મંજી ધીલડી ધીવાની થીધ. (૩.)

હરધમ હાસમશાની ચવેલા, વચ્ચેડા શુર દીધ. સે-

ણા મા મંજી ધીલડી ધીવાંની થીધ. [૪.]

કાફી.

હોથ પુતુ ધિલ લાએ વેજો, મંજે ધિલ પર ધીલડી
હુટાએ વેજોલા; વેજો સઘ નીકરીલા. વેજો નીકરીરે

મંજે હોથ પુતુ ધિલ લાએ વેજો. [દાઠ.]

ખડીની હુધસ ખુવતે, મંકે સાંમીડો સખક સુણાંએ
વેજો લા. વેજો સાંધ નીકરી. [૧.]

સુતીની હુધસ નીંધમે, મંકે જનતલ જર જગાએ વેજો
લા. વેજો સાંધ નીકરી. [૨.]

સુતી દીનો મુકે સુરજી, મુકે પીંગે મીંજ પીઆરે વેજો
લા. વેજો સાંધ નીકરી. [૩.]

અધીડીંની હાઅલધલતીક એ, મંજે અંધરમે આગ લ-
ગાએ વેજો લા. વેજો સાંધ નીકરી અલા. [૪.]

કાફી.

વાલંબ વેજો તું વા મીઆં, એતું રાંકે તે રીરા,
મ કર મીઆં; આએ મીનથ નાંએ બર મીઆં, વા-
લંબ વેજો વર. [દાઠ.]

ફામન થીધા આંધરા. મ ગરીબતે ગુજરે મીઆં; આ-
એ મીનથ નાંએ બર મીઆં, વાલંબ વેજો વર. [૧.]

હાંધની જોડે આંઉં હાંધ દીઆં, અચી અખીઅનતે ઉ-
તર મીઆં. આએ મીનથ નાંએં ધર મીઆં, વાલંલ

વેલો વર. [૨.]

આંધાંગની સીપગી, મુંકેસુના લગેતા ધર મીઆં, આ-
એ મીનથ નાંએંકો ધર મીઆં, વાલંલ વેલો વર. [૩.]

સે કીઆં ફલનીઉં રાંણુમેં, જેકે આએની આંજો ઉપર
મીઆં. આએ મીનથ નાંએં ધર મીઆં વાલંલ વેલો

વર. [૫.]

બાઇ આંનીબાઇ બોલેઆં વેનતી પીરધોસ; આજે ની-
ધરમીઆં. આએ મીનથ નીએ ધરમીઆં. વાલંલ

વેલો વર. [૬.]

કાફી.

ફેસ મે રાણા જનલ જાનર, કામલ ધણી કાકળ

ફેસ મે રાણા. [દાઢ.,

પેલીની માંસેં મીતડી, દાઢા કુંઆં તે કોલ કરાર;

મુંસેં મંદળ મ મેંધરા, આંઉં ધાવન લગીઅસેં તો ધ-

ણાર. ફેસ મે રાણા. [૧.]

રાત ન આવે ફે લફ, મુંજ હલીલન હી અડેજ હાર;

વિધ વીનાએંમ રાતડી, હીન નીમાણીજ કર નેઆર.

ફેસ મે રાણા. [૨.]

રાંણા ફેસણુ ગોરેઆં, પરચ મુંધ વછાંધઆં વાર, તો

ધર ગોલી થી ગુજરીઆં, સોઢા સારીઆં સલ ઝમાર.

ફેસ મે રાણા. [૩.]

રાત ન આવે ફે હમેં, મુંકે ધમ મતા વીસેરો ધણાર.

આતુ અજલન ચએ ઉમર, હોણી રખ તલલજ તું ત-

વાર. ફેસ મે રાણા. [૪.]

૫૬

કાફી.

કી કરીઆં મુંજ કા ન હલેતી, હી મન જોરાવર
વારેઆ ન વરેરે. કી કરીઆં. (દાઢ.)

જત અસલજી તો પાંણુ ન જાણુધ, સચ કુડનકે
તો કીન સુંજાતો; ધોર ફનાંજે પેઆ ધીવાંનું ફરેરે.
કી કરીઆં. (૧.)

પંથ પ્રીઅન દીઆં પેર ન વારે, ઘોથ ધુનીઆજી તો
ધીલમે ધારે; સચ છદેઆ વીની કુડમે ફરેરે. કી
કરીઆં. (૨.)

સપત સજણુજી તો કા ન સંભારે, આંણુયો વોંમ વજુ-
ધમે વારે; ગફલત ગોર પેઆ ગટમે ગડેરે, કી
કરીઆં. (૩.)

બારની બોલી હંજનજી આંણુ, અંધરમે પેઆ કાગ વે-
આરે; હાંસલ પીઢજેતાં કીઅન સરેરે. કી કરીઆં (૪.)
કરસીધ માંધાં વીંગયો સીર નાંજી, કલમુ કુલકમેતો
ઇશક જગાંજી; કાધર કરમતાં તુંહીતે કરેરે. કી કરીઆં (૫.)

કાફી.

દાઢા વાજ વીજે તો કેડા, મરી વેને મુસાફર જવડા
દાઢાવાજ વીજે (દાઢ.)

ગીલારે ગિભત મન મસતાની, છો તું કરીએ પં-
થાર પરાધ; તેં મીંજ હાંસલ કુછુઅન હુવડા, મરી વેને
મુસાફર જવડા. (૧.)

પંજ વીકારીની તો મીંજ આધન, ગડીએ ગડીએ તો
કે ભુલાધન; જાર વીની કધએ કુઆડા, મરી વેને
મુસાફર જવડા. (૨.)

રાવણ જેસે બહેરે એકારી, હુડમાન જેસે લંકાં બારી;
રાજ ભભીખણ હુવડા, મરી વેને મુસાફર જીવડા. (૩.)
ખાન ચવે તું ખાટોરે આંધર્ય, મુરખ મનકે ચેખાન
સમજાઇએ; કમ કઇએ તો વાંની કુચડા. મરી વેને
મુસાફર જીવડા. (૪.)

કાફી.

બોલી હુઇ તાં નીમાંણી, મુંજે પંખીણિસેં પ્રીત
ખંધાણી. (૬૯.)
આવેઆ અમર ઇલાહી. રૂંઝાઘે રાત વીઆંણી.
મુંજે પંખીણિસેં પ્રીત ખંધાણી. (૧.)
આંઝિસુતી ને ઉ હલેઆ, રેઆંણ હુઇતાં દીઆંણી.
મુંજે પંખીણિશેં પ્રીત ખંધાણી. (૨.)
હદાંમી વેઆ વતંનતે, વાટ નેઆરીઆં દીઆંણી.
મુંજે પંખીણિસેં પ્રીત ખંધાણી. (૩.)
બોલે રતનખાઇ વીનતી, પરજે પગલે આરખાણી.
મુંજે પંખીણિસેં પ્રીત ખંધાણી. (૪.)

કાફી.

કેંકે સુણાંઇઆંની ચઇ, આ ચલમાં હી પર મુંસે
થીઇ; નેગીડા વેઆ નીકરી, આંઝિ કેંકે સુણાંઇઆં
ચઇ (૬૯.)
ફંગર દીના મુંકે દજમે, મા મુર સીનેમે વચેડા
દીઇ. નેમીડા વેઆ નીકરી. (૧.)

મુર હીના મું સુખડી અઘયલવાં ઘાલ કરીઆં આંઝિં
 ટુંસાણુ વીધ. જોગીડા વેઆ નીકરી. (૨.)
 બુધઉંબુખાએ વેઆ ધીલતે, મા મંજી કધર ન પીધ.
 જોગીડા વેઆ નીકરી. (૩.)
 બોલે રતનખાઇ મરસીધ મંહીજી. આં કારણુ આંઝિં
 જોગણુ થઇ. જોગીડા વેઆ નીકરી. (૪.)

કાફી.

મનતે મચતો ખરે, રે જોગીડા સોણુ મંજે, મનતે મચ-
 તો ખરે. (દાઠ.)
 ગોલી ખાંતી અવાંજી આંઘઆં, લખેઆ કી ન ટરે.
 જોગીડા સોણુ મંજે મનતે મચતો ખરે. (૧.)
 હીસેઆ ધકર હિનતી બુંતીઆજી, ધીતતાં મંહીજે ડરે.
 જોગીડા સોણુ મંજે મનતે મચતો ખરે. (૨.)
 દાદાની કુંગર તોલાએ મું દારેઆ, નંણુ નીરતો જરે.
 જોગીડા સોણુ મંજે મનતે મચતો ખરે. [૩.]
 બોલે રતનખાઇ મરસીધ મંહીજી, ઊંમેધું પુરીઊં કરે.
 જોગીડા સોણુ મંજે મનતે મચતો ખરે. [૪.]

લજન.

મેમ પીઆલો મેં પીધારે, છઆ સંતો મેમ પીઆલો
 પીધો. (દાઠ.)
 આરે જગતડાને જોઇને વારોરે, અમર મછેડો કંણુ
 લીધારે. છઆ સંતો મેમ પીઆલો પીધો. [૧.]

મારા શરીરનાં સરવે સુખદારે, તે અમે તેઆગી દીધારે.

જીઆ સંતો પ્રેમ પીઆણા પીધો. [૨.]

મારા મનડાને બહારે સમજાવેઆ, જોગ જંગલનુંમે
લીધારે. જીઆ સંતો પ્રેમ પીઆણા પીધો. [૩.]

ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનખાઈ, સરગાપુરીમાં કારજ
સીધારે. જીઆ સંતો પ્રેમ પીઆણા પીધો. [૪.]

ભજન.

પુરણ ભકતી હું પામીરે. જીઆ સંતો પુરણ ભક-
તી પાંમી. [૧.]

ભગતીનું ભેદ છે ભારીરે ભાઈઆ, ભજનમાં મ
રાખો ખામીરે. જીઆ સંતો પુરણ ભગતી પાંમી. [૧.]

સોંસારીઆનાં સુખ મનમાંહે સમજ રહી, હરી રસ પીધાં
બહ નાંમીરે. જીઆ સંતો પુરણ ભગતી પાંમી. [૨.]

સતગુરૂ. અમને મારગ વતાંડેઆરે, કીરપા કીધીછે મારે
સાંમીરે. જીઆ સંતો પુરણ ભગતી પામી. [૩.]

ગુરૂને પરતાપે બોલે રતનખાઈ, ગુરૂ મડેઆ છે અંતર
જામીરે. જીઆ સંતો પુરણ ભગતી પાંમી. [૪.]

ભજન.

જોતારે જોતાં અમને જડેઆં રે, સાચા સાગરનાં જોતી.

(દાઢ.)

જીણાં જીણાં જોતીરે હાં, હું તો નેણુલે પરોતી, તરવેણીનાં
તીરથમાં. સાચા સાગરનાં જોતી, જોતારે જોતારે. [૧.]

નીલા નીલા મોતીરેહાં, સંતો પીડા પીડા મોતી, ગગન
મંડલમાં હીરલારે, સાચા સાગરના મોતી જોતાંરે જોતાં [૨]
એવાં એવાં મોતીરેહાં, સંતો કોઈ લાઈ ગેતી, તેની
અનુ હુંતો દાસીરે, સાચા સાગરનાં મોતી, જોતાંરે જોતાં. ૩.
કહેત કપીરાંરે હાં, તમે સુનો મોરે સાધુ. સાધુ લેજો
મોતી મોતીરે, સાચા સાગરનાં મોતી જોતાંરે જોતાં. [૪.]

(લેલી લેલી પુકારમેં બનમે-એ રાગ)

મુજહે અખતો સાકીને બાદા પીલાયા,
હએ શુકરે ખુદા મસ્ત મુજહકો બનાયા.-મુજે
લીયા દીના ઇમાન બાતોંહી બાતોં,
અજબ નાય સાકીને મુજહકો નચાયા.-મુજે
જો રાઝે મએ વ જામે શીશોકા મએને,
સુનાયા સો આંખોંસે મુજહકો દીખાયા.-મુજે
ભટકતા મએ ફીરતાયા છસકે સબખસે,
મુગાંને પકડ હાથ ઉસસે મીલાયા.-મુજે
કહાંહએ મુરાહી એહ કહેતાયા મએ સો,
મેરે પાસ શીશાયા મુજહકો બતાયા.-મુજે
મએ “સાદીકહુ” શાહ ખએર મરતીને મુજહકો,
હસાયા રૂલાયા હીલાયા મીલાયા.-મુજે

ગજલ.

અથા જ કાષેમેં હાલ તો જાકે કયા દેખા,
ખુદાકો દેખાહએ તુ યા તુજહે ખુદા દેખા.

ખુદાને દેખા તુજહે મર તો કયા યહાં વો નથા,
કે કએદ કાએમેં હકકો કીયા બે બ દેખા.
મુજહે જો પુછો તો મુજહ પાસ એકહએ કીબલે તુમા,
ઉસીમેં સારી ખુદાઈ કો બા ખુદા દેખા.
મએં અપની આંખોંકે ઉપર હું સદકે ઐર કુરખાન,
જીધર બે દેખા સો ફાનીહએ હક બકા દેખા.
ન કુછ રહેગા ન કુછ હએ મગર હએ એક વજુદ,
વોહ એક વજુદકો મવજુદ જાબજા દેખા.
ઉઠાદે ખતરએ વહમીકો ખએરહએ “સાદીક”,
ન દેખા કુછલી મગર યારકા લીકા દેખા.

ગજલ.

(અરે લાલ દેવ ઈસ તરફ જલદઆ—એ રાગ)

સખીરે મએં ખીતમકો કયુંકર મનાઊં,
ચેહ આતાહએ જમેં કે જોગન કહાઊં.—સખીરે
ધુપાકર સનમ મુજહકો અએસાહી રજે,
તો લાઆ લખુત અપને મુહપર લગાઊ.—સખીરે
મનાઊં પીયાકો મએં કીસ કીસતરેહ અખ;
ચેહ દહે જગર જાં મએં કીસકો સુનાઊં.—સખીરે
પીવ પીવ કહે સરકે બાલોંકો અપને,
ઉદાસન કહાઊં જટા મએં બનાઊં.—સખીરે
ફીરું મએં નહર હો ગલે ડાલ ઘટા,
જહાં બએકું દીલકી મએં ધુની જગાઊં.—સખીરે
નહીં કામ કુછ ખએર સાદીકકો ઉસ ખીન,
કે લે નામ અલગ દીલકો અપને રીજહાઊં.—સખીરે

ગજલ.

(અએ બેટા ઇસનજી મીકા-એ રાગ)

મસ્તોસે કયા હો પુછતે મએખ્વાર હોચુકે,
 સાકીકે હાથ કબકે ગીરફતાર હોચુકે.
 બોલા પીલાકે પ્યાલા મુરાહી યેહ દખલે,
 શીશાહએ અબ તો હાથમેં સરશાર હોચુકે.
 યેહ હફત બાબે અર્થ ખુલે પીતેહએ શરાબ,
 યારો ખુલે સીરાતસે હમ પાર હોચુકે.
 આહીદ નહીં જો કામહએ કુછ ઝોહદસે મુજહે,
 મખમુર ચસ્મે યારકે મીસ્માર હોચુકે.
 મએ ખુદગુમા નહીં હું મીયાં હું ખુદગુમા,
 મએ નાશ કર યેહ વાકીફ ઇસરાર હોચુકે.
 સાદીકહું ખએર આવે જો કોઈ જસકો હો ગરઝ,
 હમ તો નીસારે અખરૂએ ખમદાર હોચુકે.

(સાવરે કારે કનઈયાને બજાઈ ખાસરી-એ રાગ.)

નામથા મેરા શમા જબ યારપર બલબલ ગઈ,
 દીલજલા ઐર સરકટા ટપકા લગા ગલ ગલ ગઈ.
 ના ખખર પરવાનેકી હએ મુજહકો જોશો ઇશકમેં,
 જલગઈ રે જલગઈ રે જલગઈ રે જલગઈ.
 શોલેસે શોલા મીલા ભડકા ઉઠા જા વસ્લસે,
 મીલગઈ રે મીલગઈ રે મીલગઈ રે મીલગઈ.
 જલગયા પરવાના ઊધર મએલી શરસે તા કદમ,
 ધુલગઈરે ધુલગઈરે ધુલગઈરે ધુલગઈ.
 કતરએ દુઈકે જો થે ગર સુનો જલનેકે સાથ
 ધુલગઈરે ધુલગઈરે ધુલગઈરે ધુલગઈ.
 ખએર સાદીક માસીવાકી બોજહ મેરે સરસે અબ,
 ડલગઈ રે ટલગઈ રે ટલગઈ રે ટલગઈ.

કામેમેં કહાં કયા હયે પુર આપ હયે ઔર ગીલ હયે,
 કાલાસા મગર હાં એક પથ્થરકાં વહોં સીલ હયે.
 હાજી તો અબસ દવડા ફીરતાહયે ધધિર ઉધર,
 ને ખાનયે ખાલીકહયે સો હયે તો યહાં દીલહયે.
 હરઆંન યહાં હજ હયે ઔર તઓફ હયે અએ હાજી,
 જેહમતસે તુજહે જના એક સાલમેં મુશકીલ હયે.
 મીના વ જખલ અરફા મક્રા વ સફા મરવા,
 હાજીયે હકીકીકો યહાં એકહી મંઝીલ હયે.
 મખલુક હયે એક મકકા કયા કામ મુજહે ઉસસે,
 મુજહ ફીરતયે ઉલફતકા અંજમ તો ખીસમીલ હયે,
 કોઇલી કહીં જાવે હયે ખચેર મએં સાદીકહું,
 મવજુદ યહાં સખ હયે મુરશદ મેરા કાખીલ હયે.

(કયા જરાસી ખાતમે સાજન-એ રાગ)

સાવરે કારે કનઇઆને ખજઇ ખાંસરી,
 યેહ અઘેરી કોઠરી મેસે સુનાઇ ખાંસરી.—સાવરે
 ચરમકો કર બંદ અંદર કોઠડીકે જખ ધસા
 જકે દખા ધુમ કએસીહયે મચાઇ ખાંસરી.—સાવરે
 તેરી મુરલીકેહી સુનતે મસ્તો મેતવાલા ખાંસરી,
 યેહ રહા ના વોહ રહા સુધ ખુધ ગવાંઇ ખાંસરી.—સા
 ખાંસરી સુનતે કીયા મએને અંદાએ દીદ હમદ,
 ફરકે દરીઆ ખીચ લે ગોતા ખોલાઇ ખાંસરી.—સા
 નાવ મુરલીમેંહયે ગુન નીરગુન સગુન હયેલી ખહમ,
 હયે સદા યેહ સરમદી ને ફન ઉઠાઇ ખાંસરી.—સા

સાદીકે શાહ ખઝેરહું યેકરાંરી બાવપર,
સરસે લે તા કદમતક હલહલાઈ બાંસરી.—સાવરે

તળીયત ઇસ બુતે બે પીર—એ રાગ.

નહીં ઇનસાન વો ઇનસાન સે હસકો અદાવત હએ;
હમારી સાફ નીયત હએ હમે સબસે મોહબત હએ.
નહીં.

નહીં કહેને કે હમગર લાખ ગાલીદ હમે કોઈ;
ખીઝાલત ઉસકો આવેગી અગર હમમે શરાફત હએ.
નહીં.

વફાદારી કરેંગે હંમ અગરવો બે વફા હોગા;
મુરવત હમમે હએ અએયાર અગરવો બે મુરવતરન
હએ. નહીં.

મુરાદ દીલ તુમારી આએ ખરદા ગાલીયાં હંમકો;
નહીં કહેને કે હંમ હરગીજ હમારી ચેહી આદત હએ.
નહીં.

અબલકીરે તુને હરી ગુણ ગાતાં—એ રાગ

ખાખી ખુલકા પેન પીઆલા આદમ બનકર આયારે.
(દાદ.) ખાકી ખુલકા.

આપે કુલ ગુલાબ ચંબેલી આપે બાગ બનાયારે;
ઇસ વાડીમેં બેલ બેલંતા માલી બંનકર આયારે.
ખાકી ખુલકા.

આપે મુલ્લાં આપે કાલ આપે બાગ ખુકારેરે;

માયા કેરો ધુંગટ લેકર જમ સારે ખીરમાયારે.

ખાકી ખુલકા.

શમશ હોકર મુળદ જલાવે ખાલ પોશ સટવાયારે;
મનસુર હોકર સુલીએ ચડેઆ અનલ હુક કીલાયારે.

ખાકી ખુલકા.

હરસહેમેમએ તુજ દેખુ કુલસહેમે સમાયારે;
હીરો સાચો મુરશીદ મીલેઆ રાહોઈલ્લગા પાયારે.
ખાકી ખુલકા.

કીઆ સોહાએ રંગે નો મોરારંગ-એ રાગ.

કીઆ ખનાયા ગુલશન ખુદાને. હેરાન હુએ દેખ સારે યે
બદ. કીઆ ખનાયા.

કુદરતકી નરગીશ કુદરતકા બેલા

કુદરતકા બોયા સોસન ખુદાને. કીઆ ખનાયા.

ખુલ ખુલે કોઈ ઓર ગુલહુએ કોઈ;

કેસા ખનાયા ગુલશન ખુદાને. કીઆ ખનાયા.

કહી બહાર ઓર કહી ખીજ હુએ;

યે રાજ ખાલીકકા કોહી ન જાને. કીઆ ખનાયા.

ગુલ ઓર ગુનયા દોનોકી ખાહંમ;

મુરાદ સાઈ બાદે સખાને. કીઆ ખનાયા.

(તુને કુમસાઈ પરવા-એ રાગ.)

છાંડ જુઠા નગરવા, છાંડ જુઠા નગરવા
એ આતુરગીઆની, છાંડ જુઠા નગરવા.

નીસદ્દીન પલછીન માનલે કહેના-છાંડ જુઠા
 માટીમે માટી મીલજાએ તોરી
 દેખ કરકે નજરવા ઝો ચાતુરગીઆની-છાંડ જુઠા
 નામે હરીસે અખતું લગાદે,
 જલદ અપના જીયરવા ઝો ચાતુર ગીઆની-છાંડ ૦
 મુરાદપાવે વાસે તું અપની
 સાચી હુએ ખબરવા ઝો ચાતુરગીયાની-છાંડ જુઠા.

અરે મુવ છોડ મોરી બાંધ રે મુરખીયાં-એ રાગ.

અરે ધીયાન હરીસે લગાદે દીનારતીઆં,
 છાંડ જગતકા સગરા પસારા, નામે હરીકી જપલે.
 તું બતીઆં-અરે ધીઆન.
 સુમરનસે હોવે બૈ કુંડવાસી.
 ચાતુરગીઆની તુમાન મોરી બતીઆં-અરે, ધીઆન.
 યાદ હરીકી ખીતમોહે ભાવે
 નામવાકા બઝેઠ ભજે હમ તુંમ સખીઆં-અરે ૦
 હોવે મુરાદ પુરી તોરે બંદે
 કાનમે તેહારે દારી મઝેને ચેલી નખીઆં-અરે ૦

જાબકે કલનદર બન બન ફીરકર-એ રાગ.

વોહુએ ઇનસા માનઐ નાદાં ધીયાન જાહેરસે લગાતે હુઝે
 હોદેસાદાં ચોરહો બંદા બધકુંઠમે વોજાતે હુઝે.
 કુદરતકી અઝે બંદે તેરે તનેકી હુઝે ચે રેલ,
 દેખ નજરસે અપને ચાતુર કેસા હુઝે ચે ખખ.
 પુરી હોવે તોરી મુરાદ હરસે રખતું મેલ.-કુદરતકી

ન બોલો તારા તારા-એ રાગ.

મુજે હએ ચારો પીયારા વોહરક સહારા. મુજે હએ.
 હએ વો આશકારા, તું કર લે નજારા, યે માનો હમારા.
 મુજે હએ.
 લગા ધીઆન હમારા, હરીસે હીસારા. હએ સખસે વો.
 ન્યારા, તું કરલે નજારા,
 યે માનો હમારા, મુજે હએ.
 કી આ ભરોસા હએ ભલો ઇસકા હયે ફાંની યે જહા.
 દંમકા સખ જોલ હએ ગરદમ નહી કીઆ હએ ઇનસહ.
 અલાહ ખસ હએ ખાકીહ વસ હએ.
 પુરી મુરાદ અપનીયે ખસ હએ. મુજે હએ

કરખયા તું હમસે જાએગા કહાં-એ રાગ.

નામે હરીકી યાદ કર લે જો ગુમા;
 દુરગમ હો દંમખદંમહો શાદ હરજમા.
 મુરાદ આએ ખર તેરી, કહ મેં કીયા ખયા.

હંમતો આશક હએ તેરે નાઝ-એ રાગ.

આર હાંગે વો કોઈ દીલકે લગાને વાલે;
 દાંમ્મે ઉલફ તમે તેરે હંમ નહી આને વાલે.
 આર હાંગે.
 દીલે મુઝરત હએ મેરા એક મએ હું કીસકીસકો;
 સેંકડો હએ યહાં ઉલફતકે જતોને વાલે. આર.
 તુજપે કુરખાંન હું યે કીસકો સુનાતે હો તુંમ;
 અએસે દજી હએ બાહોત ખાત ખનાને વાલે. આર.

હમે આશક કહો માશુક કહો ઇસક કહો;
 આપ હંમ હમે દીલે મુજતરકો જલાને વાલે; ઝોર.
 હમે સખે વસલસે બહેતર શખે કુરકત હંમકો;
 જુઠ. કહેતે હંમે યે સખ દીલકે લગાને વાલે. ઝોર.
 હંમસે પુછે રહે ઊલકત કોઇ વો કીઆ જાને;
 કેસો ફરહાદ ગરીબ અગલે જમાને વાલે. ઝોર.
 ઇશકે હંક દીલસે તું કર આઝેગી ખરતેરી મુરાદ;
 મારે માશુક યે હમે દીલકે ફુખાને વાલે. ઝોર.

(એસે ઘોડા દેને વાલે-એ રાગ)

વોહંમે અલા વાલે બંદ જો હમે જોલે ભાલે,
 ઝો ગફલતમે સોને વાલે, કામ અપના જાનેવાલે,
 પસતા પસતા રોનેવાલે, સુન દીવાને હોને વાલે.—વોહં
 સુન લે છોડ જગતકે અફસાનેકું દીવાને તું,
 જોઠા હમે યે સોદા સગરા કીયા જાને તું કીયા જાને તું.
 મોલા મોલા નીસદીન જપના, ધીઆનમે હિસકે બસની
 તરેહના;
 માન હમારા દીલસે કહેના, ઇસ ખટ ખટમેતું મત રહેના.

વોહંમે

જુડી કાયા જુડી માયા ઇસમે ધીઆન લગાવેગા,
 તો આખર જાતે બંદ તું પસતાવેગા પસતાવેગા.
 કર લે ઇસે નાંદા તોખા, ખુવારી હોગી હરઆં તોખા,
 મુક્તમે જા વેગી જાં તોખા, તોખા તોખા સુંલ હાં તોખા.
 છોડ જગત એકદમ, સખસે હો ખેગમ, કહેતે હમે યે હંમ
 માન લે હરદમ, માનો માનો મુરાદ દીલકી અપની
 પાનેવાલે—વો હમે અલાવાલે.

(મુલ રાનમેં માહુર ખડા ખડા-એ રાગ)

આ મીયાં મુસાફીર રેલ ચલી જતી હએ,
 ગફલતશે તુ હએ ખેહોશન શુધ આતી હએ.
 ખેહોશ પડા હએ ટીકીટ અંદમસે લે કર,
 કરજોરએ પીયારે જરા તું દીલકે અંદર.
 યે રેલ હયાતીકી હએ સમજલે યેકસર,
 પસતાએગા ફીર તું હાથકો અપને મલકર.
 યે રેલ ન હરધંમ અતી હએ જતી હએ,
 ગફલતશે તું હએ ખેહોશન શુધ અતી હએ
 ધંનજન યે હએ કુદરતકા ખનાનુશની.
 હએ કજ કદરકી ઇસમે હએ આગ આર પાની,
 હએ ધમકે હએ સાથ અ આતુરગીયાની.
 આર હવા હીરસકે કડે લગે લા સાની,
 કુદરતકે દરાઈ વરસે યે ચલી જતી હએ.
 ગફલતસે તુ હએ ખેહોશન શુધ આતી હએ,
 હએ પોઠર ઇસમે રૂહકે નીયારે નીયારે.
 આર ગારડ હએ તેરા નક્સ યે મુન લે પીયારે
 નેકી વો ખદીકે ઇશ્ટેશન હએ સારે
 ઘંટી તો બજ ગઈ ફીર હએ મારે મારે
 યે રેલ તો અબ મુંન મુલ કે ખડા જતી હએ
 ગફલતશે તું હએ ખેહોશન શુધ આતી હએ
 ગફલતશે મતકર પીયારે તુ ઇતની દેરી
 મત જાટે કામોમે કર હેરી ફરી
 ગરકાનકો ધરકે ખાત મુને તું મેરી
 તો મુરાદ દીલકી આએ મળીખર તેરી.
 હુશીયાર તું હો કીયું નીદ તુએ આતી હ,
 ગફલતશે તું હએ ખેહોશન શુધ આતી હ.

કોઈ રખકી મરણ કીઆ જાને-એ રાગ.

કોઈ ખાલકકો કીયા પેછાને
 કીયા લેદ કોઈ ઉસકા જાને
 જો ચાતુર ગીયાની હો ખંદા
 વો ઉસકી કુદરતકો જાને. કોઈ.
 કીયા રંગ જમાયા મહલાને
 દખ આખે જાલ અએ દીવાને
 સખ છોડ જહાકે અફસાને
 પીઉસકે ઇશકકે પએમાને
 સખ શંમકે ઉસકે પરવાને
 કીયા દાના આર કીયા દીવાને. કોઈ.

જો તુ ખુવારી આહુ સારી-એ રાગ.

જેસા કરેગા વેસા લરેગા
 જુઠ નહી ઇસમે જાનહાર.
 દુનીયાંકા ખાજર અજખ હૈ
 સચ્ચા કર લે યાં ખેપાર
 દીલકે કીસીકે તુ ન દુખાના
 પસતાવેગા આખરકાર.
 ચાહી ચુગલી ગીબતસે તુ
 હાથકો ધોકે હો ખેજર.
 તુ માનલે કહા અએ યારે ખવફા
 નકર ખદી જરા કીસીસે ખે ખતા
 ખુદાએ દો જહા હો તુજપે મહેરખા મુરાદ હર
 જમાં ખર આએ તેરી યાર.

તું કહાં હૃદ્ય મેરી જાન-એ રાગ.

ગજરા હૃદ્યે મેરે યારને પહેના હજારકા;
 તુરા હૃદ્યે મોતીયોંકા નગીના હજારકા. ગજરા.
 દસતાર પાન સતકી હૃદ્યે સરપેતેરે અહ્યે યાર
 તીસપર બંધા હૃદ્યે ખુબ્બ યેહ સેહેરા હજારકા.
 ગજરા.

જો મરઘ હૃદ્યે ઊને હૃદ્યે નહી ખોડે જાનકા
 એક એક સામ નાહી કરેગા હજારકા. ગજરા.
 હમ થુકતે હૃદ્યે જરપે નહી આરજુ હમે
 ઘનામ ગરચે કોઇબી દેગા હજારકા. ગજરા.
 બરલા મુરાદ મેરી તુ અહ્યે ખાલે કે જહા
 મતલબ કીઆ હૃદ્યે તું નહી પુરા હજારકા. ગજરા.

આહા આહા યે બકાવલી જાન આઇરે-એ રાગ.

આહા આહા યે કેશા જમાના આયારે
 પીએ હૃદ્યે તાડી કોઇ બેઠકર પીતા હૃદ્યે કોઇ ભંગ
 બ્રાંડી પીકે કરતા હૃદ્યે કોઇ લોકોસેબી જંગ

આહા આહા.

પીએ હૃદ્યે ગાજ કોઇ ગજેડી કોઇ મધદકા દમ
 કોઇતો ચંડુ ખાનેમેહૈ પડા હુવા હરદમ

આહા આહા.

કોઇ હૃદ્યે પીછે રંડીકે સખ છોડકે ઘર આર બાર
 હાથસે રંડીકે ખાતા હૃદ્યે કોઇ જુતોડી બી માર.

આહા આહા.

દેખકે રંગ જમાનેકા મેરે હોશ ગએ અએ યાર
મુરાદઅલી અબ છોકકે સબકો દીલસે જપ કીલતાર.
આહા આહા.

અંમકી અએ ફરજંદ તેરી-એ રાગ.

એશક કેઆ શએ હએ કીશી કામેલશે પુછા આહીએ
કીશ તરેહ જતા હએ દીલ બેદીલશે પુછા આહીએ.
એ શક કેઆ શએ હએ કીશી.

કેઆ તળફને મેં મળ હએ કતલ હો પેઆરે કે હાથ.
ઉશકી લીજતક કીશી ખીશમીલશે પુછા આહીએ.

એશક કેઆ શએ હએ કીશી.

છશને ઉશકા જખમ ખાએઆ હએ ઉસે માલુમ હએ
તેગે અબરકી શેફત ઘાયેલશે પુછા આહીએ.

એશક કેઆ શએ હએ કીશી.

ઇઆરકે મીલનેકી હમક કોઇ તરેહ આતી નહી
તરેહ મીલનેકી કીશી વ.રોલશે પુછા આહીએ.

એશક કેઆ શએ હએ કીશી.

આહો નાલેની હકીકત દેખતા હું હીજરમેં
કેઆ ગુજરતી હોગી “તાબાં” દીલશે પુછા આહીએ.

ઇશક કેઆ શએ હએ કીશી.

શલ તનત કીઆ કે મેરી-એ રાગ.

જખ શકર લખને લખ અપનેસે શુનાઇ ગાલી
મુઝે મીઠી લગી ખુશ હો કે મેં ખાઇ ગાલી.
જખ શકર લખને લખ.

કેઆ હીલાવતથી તેરી ગાલી મેં અલલાહ અલલાહ
કંદ મીશરી શે મગરથી ચેહ બનાઇ ગાલી.

જખ શકર લખને લખ.

છેર કર તેરે તઇ આપશે હંમ ખાચે હયે
આશકોકુ તેરી હયે દુદ મલાઇ ગાલી.

જખ શકર લખને લખ.

તુરશર હોકે શકરલખ ને મુજે દેતા હયે
વશર રખતી હયે ખટાઇમેં મીઠાઇ ગાલી.

જખ શકર લખને લખ.

હયે રજ તેરી જખાં ચે તો નીપટ શીરોશકર
ચે નહીં તરેહકી અખ તુને બનાઇ ગાલી.

જખ શકર લખને લખ.

શહે જાદે આલમકે લીએ-એ રાગ.

વાહી ને દેતા હયે દીખલાઇ મશજદ આર ખુતખાનેમેં
ઉશકી કેઆ તશવીર બની હયે આંખાંકે પએમાનેમેં.

વાહી ને દેતા હયે.

મરનેકુતો શલી મરેગે આખર માત કેશાયેત હયે

ઇશ મરનેમેં અજખ મજ હયે છતેજ મરનાનેમેં.

વાહી ને દેતા હયે.

રખ તુમશે કુછ દુર નહી હયે આપહી તાદેખ હયે મતદુખ
શેખ બનાં મશજદકા મુલલા પીર બનાં મએખાનેમેં

વાહી ને દેતા હયે.

હર રગમેં ધુઢંગેતો શલી રંગમેં હયે મોબુદ

નાંહક ધુઢે કીઊં શીરતા હયે બસતી આર વેરાંનેમેં.

વાહી ને દેતા હયે.

(એજ સાહેબ નતીજા મીલ જાએગા-એ રાગ.)

અરે, બંદે, વહાંતું, પસતાએગા-એવાર
 સુમરન, હરકી, નીત જપ બંદે,
 કહેના મેરા માન-વહાંતું-અરે બંદે
 એક પલમે બહેરે ગંમસે તેરા બેળા પારહો
 રાજ સદા તેરેસે વો પર વર દીગારહો
 સોયા બોહત અએ બંદે અબી હુશીયારહો
 ગફલતકી મએસે મસત ન લેલોન નીહારહો
 માએ ગુરસે પુછો એ બતીઆ
 કહેના મેરા માન-વહાંતું-અરે બંદે.
 ગફલતકી નીંદ્રસે અએ બંદે તું હુશીયારહો
 અઝાજલ જેસાબો હોગયા અએ ખુવારહો
 અએ બંદે તું કીઆ ચીજ હએ કુછબી ખીયાલહો
 કર યાદ રબકી ઉસમેહી તેરા કારહો
 હોગી મુરાદ પુરી અએ બંદે
 કહેના મેરા માન-વહાંતું-અરે બંદે.

ગઈ એકબ એક જો હવા પલટ-એ રાગ.

પમે મરગ મેરી મઝારપર જો દીઆ કીસોને જલા દીઆ
 ઉમે આહ દામને બાદને સરેશામ હીસે બુજ દીઆ.
 મુજે દરન કર ચુકો જસ ઘડી તો ઉસસે કહેના કે અએ પરી
 વો જો તેરા આશકે જારથા તહેબાક ઉસકો દખાં દીઆ
 મેરી આંખ ઝપકીથી એક પલ યે કહા જુનુનેકે ઉકે ચલ
 દાંત્ર બેકરાર ને આન કર મુજે ચુટકી લેકે જગા દીઆ
 મેરે સરકો જસને કલમ કીઆ યાર ખુશમે ઉનસે બહોત હુવા

કસી ખાત પર તો ખસ અંધે ઝર તુને ઇરાકે અપના છુપા
દીઆ.

હુમરી કલીંગડો..

કોઈ કછુ કહોરે મન લાગારે,
મનબી લાગા વારી દીલબી લાગા-કોઈ કછુ
શાહ હુસેન ફીર અલ્લાહકે.
નન ગોધડી મન ધાગારે-કોઈ કછુ

ગજલ.

અગર હંમ ખાગખા હોતે તો ગુલશનકો છુટાદેતે
ષકડકર હરત ખુલ ખુલકા ચમનસે હમ ઉડાદેતે
ખુશીસે બોલલે ખુલખુલકે ફીર એ દીન કહા હોગે
ગનીમતખનન કસિ દીનકો કે હમ તુજકો દુવા દેતે
અગર ચે દીલ પતંગ હોતા ઉડાતે અંમકી દારીસે
મુકાબીલ આનકર પેચોસે હમ ઉસયાકટા દેતે
અગર ફરીયાદ લાયા ફીર કોઈ ને હમ ગરીબાકી
કસમ ગુન ચેકી ખી ખાકર ફીર ઉસકો હમ છુડાદેતે
કદર ખુલખુલકે ચેનેકી અરે-સઘ યાદ કીયા જનને
ને આશીક હો વહી જાતે ફીર ઉસકો હમ ખીડાદેતે.

ગજલ.

ન મીલતા ગુલ રૂખોસે દીલ મેરા મશરૂર કીયુ હોતા
ને દેખા હુસને જાનાકો તો ફીર રજુર કયુ હોતા

ખુદા પચ્છેદા ન કરતા જગમે ગર આતે મહમદકો
તો યુ મેરાજ મુશાકો ચે કોહે તુર કીયું હોતા
લીખા થા તૌકલાનતકા ઉપર દેખા ફીરસ્તોને
અગર વે જાનતા શેતા તો ફીર મગર કીયુ હોતા.
ન પડતા પરતવા હકકા અગર રૂખ શારે ખુખાંપર
તો હર આશકકી આંખોમે હુશન મનજુર કીયુ હોતા
કીયા દાવા અનલ હકકા હુવા સરદાર આલમકા
અગર સુલીપે ના ચડતાને વો મનસુર કીયુ હોતા.

ગજલ.

દફન કરના મુજકો કુચ્છે યારમે
કબર ખુલખુલકી બને ગુલજારમે-દફન
અપને યુ સુરકા અછળે હું ગુલામ
ચાહે મુજકો બે ચલે ખાજરમે-દફન
સર મેરા લટકાકે કાતીલને કહા
ફલ લગા હુચ્છે આજ નખલે દારમે-દફન
સરકે કઠનેકા મુજે કુછ ગમ નહી
ખમ ન આજાચ્છે તેરી તલવારમે-દફન
લાશ મેરી કબ્ર પડી હુચ્છે બેકફન
કયા કફન મીલતા હુચ્છે નહી ખાજરમે-દફન
કબ્રમે રોજન મેરી રખના જર
મર ગયા હું ધનતેજરે યારમે
ખાદે મુરદન મેરે લાશકો દખીર
જાકે રખના કુચ્છે હીલદારમે.

ગજલ.

ફફન પર હુચ્છે ઉનકે ગુમાં કસે કસે
ફલામ આતે હુચ્છે દરમીયાં કસે કસે

જમીને ચમન ગુલ ખીલાતી હૈયે કીયાં કીયાં
 બદલતા હૈયે રંગ આસમાં ક્યેસે ક્યેસે
 તુમારે શહીદામે દાખલ હૈયે હૈયે
 ગુલે લાલાઓ અરગવાં ક્યેસે ક્યેસે
 બહાર આઈ હૈયે નશોમે જુમતે હૈયે
 મુરીદાને પીરે મુગા ક્યેસે ક્યેસે
 નઘોરે સીકદર ન હૈયે કબરે દારા
 મીઠે નામીયોકે નશાં ક્યેસે ક્યેસે

ગાજલ.

કીઆ ખીઝા આહી ચમનમે સજરે ગુલ જતા રહા
 ચઘેન ઔર મેરે જગરકા સપ્તલી જતા રહા
 કીયુ ન તડપે વો હુમાઅબદામમે સઘયાદકે
 ખેઠના દોદા પહેર અબ તખતકા જતા રહા
 કીયા ખુશી હરઅેકકોથી કર રહેથે સખ દુવા
 જખ ધુસી ફાજે નસારા હર વલી જતા રહા
 રહેતેથે જસ શહેરમે શમશેા કમરહુરો પરી
 લુટકર ઊનકો કોઈ લેકર કીદર જતા રહા
 પહેલે તો થા શહેર દહેલી અબ હુવા ઊજડા દહ્યાર
 અઘે જરર યે કીયા હુવા જોખનકા ઘર જતા રહા.

ગાજલ.

ખુશીશે કાઠલે દીલદાર ગરદન
 યે હાજર હૈયે સરે ખાજર ગરદન

જો આશક હૈયે નહીં મરનસે ડરતે
 કટા તે હૈયે સરખજાર ગરદન
 તુમારે ઈશકમેં જો નાતવાં હૈયે
 ઊઠા શકતે નહીં ખીમાર ગરદન
 ખુદા જાને યે ગુલફ કયા ખલા હૈયે
 સતાતી ખવાખમે હરખાર ગરદન
 હમારે ચારકી પહેછાંત હૈયે યે
 કમર પતલી મુરાહીદાર ગરદન
 તુરાખ ઉસ કુચેમે જાના ન હરગીજ
 જહાં કટતી હૈયે નીત દોચાર ગરદન

રેખતો

ખુદાજાને કે કીશમતમેં હમારે કયા લીખા હોગા.
 જો જાહેર હૈયેશા દેખેગે વલ્લે ખાતનમે કયા હોગા.
 ખુદા જાનેકે કીશમતમેં
 મુજે હૈયે ખોદે ઉશ દીનકા ખતાવો કોનશા દીન હૈયે
 ઉતર કર શમશ જખ નીચે શવા નેજે ખડા હોગા.
 ખુદા જાનેકે કીશમતમેં
 હમારા વોહુ વશીલા હૈયે કે જો હૈયે દોશત અલાહકા
 નવાશા ઉશ પેયમખરકા શહીદ કરખલા હોગા.
 ખુદા જાનેકે કીશમતમેં
 કયામત હોયેગી કાયમ જમીન ચોર આશમાં ઉપર,
 કે જસ દીન દો જહાં કે ખાંગ કા ગુનચા ખીલા હોગા.
 ખુદા જાને કે કીશમતમેં

રેખતો.

તુજે હૈએ શોક મીલનેકા, તુ હરદમ લહું લગાતા જાં
જલા કર ખુદ નીમાઈકુ, લશમ તનપર લગાતાં જાં.

તુજે હૈએ શોક મીલનેકા.

પકડ કર ઇશકકા ઝાડું, શશ કર હીજરહી દીલકું
ધુઈકે ધુલકુ લેકર, મુશલલે પર ઊડાતા જા.

તુજે હૈએ શોક મીલનેકા.

મુશલલા ફાડ તરાખી તોંડ, કીતાખાં ડાલ પાનીમે;
પકડ દસત મૈએ પરશતો કા, ગુલામ ઉનકા કહેલાતા જા

તુજે હૈએ શોક મીલનેકા.

ન મર ભુખા ન રખ રોજા, ન જામસજદમે સીજદા
કર; વુજુકા તોડ દે કુજા, શરાખે શોક પીતા જા.

તુજે હૈએ શોક મીલનેકા.

ન હો મુદલા ન હો ખામન, હુઈકુ છોડકર તુજા;
હુકમ નાના કલંદરકા, અંનલ હક તું કહેલાતાજા.

તુજે હૈએ શોક મીલનેકા.

કાલીગડા.

મત ખીછરો સાજન હમસે,

મેરી લાગી મહોખત તુમસે—મત ખીછરો!

આરત સંગ રંગ રસીયાં કરત હૈએ,

મેં હાલ ગુજરૂંની ગમસ—મત ખીછરો!

તુમતો યહાંકે વાસુ કાહાના,

હમ પરદશી ભરે ગમસે—મત ખીછરો!

દાના પાની કીસ્મત લાઈ,

યે ખાતાં સબી દમસે—મત ખીછરો!

ગન્ધલે લંતીફ.

ગુબારે ફુનયાસે મોજે દરયા—
 હમેશા દામન જટક રહી હુએ,
 હમારી હીરસો હવાકી કીશતી—
 ઇલાહી અખતક અટક રહી હુએ.
 બહોતસે આશક લાગાકે પરદે—
 હવાએ ફુનયાસે પાર હો ગએ,
 મગર હવાકી યે દીલફરેબી—
 હનોઝ લંગર લટક રહી હુએ.
 બહાર ગુલશનકી ઇસ ચમનમેં—
 ન જુલા હરગીઝ અએ ઇંદલીબો,
 રહેગી જુગતુકી જોત જખતક—
 જો આંશાયાંમે ચીટક રહી હુએ.
 અગરચે આદમ હમારી ખાતીર—
 હવાએ જન્નતકો છોડ નીકલે—
 મ ર યે કીશતી હુએ યેવશકી—
 જગરમેં અખતક ખટક રહી હુએ.
 હુએ કોન અએસા ગરીકે રહમત—
 સીવાએ ઇબને અલી ન હોગા,
 કે જનકે માતમમેં મોજે દરયા—
 હમેશા મરકો પટક રહી હુએ.
 અરે બગોલો નહીં ગીઝાલો—
 જો તુમ યે સહેરામેં દેખતે હો,
 તન્નાશે લએલામેં ખાકે મજનુ—
 હમેશા જંગલ લટક રહી હુએ.
 લતીફ હુકમે કઝાસે નીસદીન—
 ગીલા શીકાયત નહીં હુએ હમકો,
 જહાંમેં આએ હુએ હમતો જસ દીન—
 અજલ તો ઉસ દીનસે ટક રહી હુએ.

આ પુસ્તકની પેઢીની આજ્ઞાતિને આગળથી આશરો આપનાર ગ્રંથસ્થોના નામ.

નકશ

નામ.

- ૨૫ શેઠ કાશમભાઈ તેમણી જંગબારવાલાના
 ૪ „ ફાજલભાઈ તથા અન્નાદીનભાઈ કાશમ શીરજી
 ૨ „ ઈશમાલભાઈ જનમામદ
 ૨ „ ગુલામહુસેનભાઈ મલુ જંગબારવાલા
 ૨ „ બાવા સફ્ધર અલી અલીમામદ
 ૨ „ જહૂરભાઈ જુશબ
 ૨ „ રાશીદભાઈ નાનજી
 ૨ „ ઈશમાલભાઈ વાલજી
 ૨ „ અબ્દુલભાઈ બદાલી
 ૨ „ અબ્દુલભાઈ શીવજી નથુ
 ૨ „ મુરાદઅલીભાઈ કાશમભાઈ
 ૨ „ રેમતલાભાઈ મુરાજી શુતરીઆ
 ૨ „ કારાભાઈ લાખા
 ૧ „ રેમતલાભાઈ વલી વઈઆ
 ૧ „ જેઠાભાઈ ચાંદ
 ૧ „ જહૂરભાઈ લખા કોગજી
 ૧ „ મુન્ લાડકભાઈ હાજી
 ૧ „ શરીફભાઈ ગાંગજી
 ૧ „ ઈશમાલભાઈ ખેરાજી
 ૧ „ ગાંગજીભાઈ કચરા
 ૧ „ રહીમભાઈ જેનલઆખીરીન
 ૧ „ કાનજીભાઈ અલુભાઈ
 ૧ „ રજબલીભાઈ જનમામદ
 ૧ „ કરમાલીભાઈ હાજીભાઈ
 ૧ „ શીવજીભાઈ હાસમ
 ૨ „ કાસમભાઈ હાસમભાઈ

નકલ

નામા

- ૧ „ અબદુલહુશેન હકીમજી
 ૧ „ વલીમામદ મીઠા
 ૧ „ જનમામદભાઈ મનજી
 ૧ „ જુમાભાઈ મુશા
 ૧ „ રમજનઅલી ખીમજી
 ૧ „ રહીમભાઈ અબદલા
 ૧ „ મુશાભાઈ હાજીભાઈ
 ૧ „ શજનભાઈ બાબુલભાઈ
 ૧ „ આમદભાઈ જનમામદ
 ૧ „ જમાલભાઈ હરજીભાઈ
 ૧ „ ઈસમાલભાઈ જનમામદ
 ૧ „ ઇસમાલભાઈ દાદાભાઈ દેવરાજ
 ૧ „ રેમતલાભાઈ ખીમજી
 ૧ „ બાનાભાઈ સાલેમામદ
 ૧ „ ગુલામહુશેનભાઈ કાશમભાઈ
 ૧ „ રેમતલાભાઈ પીર વીરજી
 ૧ „ તકીમામદભાઈ જનમામદ
 ૧ „ રેમતલાભાઈ મુરાજ
 ૧ „ કરીમભાઈ જાફરભાઈ
 ૧ „ મામદભાઈ માવજીભાઈ
 ૧ „ પીરભાઈ અક્બારખેઆભાઈ
 ૧ „ કરીમભાઈ વીરજીભાઈ
 ૧ „ હાજીમામદ નાસર ડોસાણી
 ૧ „ જાફરભાઈ સીવજીભાઈ
 ૧ „ ફાજલભાઈ ગોવા સોમજી
 ૧ „ રવજીભાઈ ખીમજીભાઈ
 ૧ „ જવેરી સુનાર
 ૧ „ જાફરભાઈ મામદભાઈ
 ૧ „ ફજુભાઈ ખીમજી

નકલ

નામ.

- ૧ ,, મેરાલીભાઈ પ્રેમજી
 ૧ ,, રેમુભાઈ અલીભાઈ
 ૧ ,, મામદભાઈ ખાકુભાઈ
 ૧ ,, અલીભાઈ જેઠાભાઈ
 ૧ ,, જુશયભાઈ જમાલ
 ૧ ,, મામદભાઈ જશાભાઈ
 ૧ ,, મામદભાઈ રેહમતલા
 ૧ ,, અલીભાઈ નથુભાઈ
 ૧ ,, શુલેમાન મેગજી જીવણ જંગ્યારી
 ૧ ,, ઈબરામભાઈ કાનજીભાઈ
 ૧ ,, અબ્દરેહમાનભાઈ પ્રેમજી
 ૧ ,, ગુલામહુસેનભાઈ અલીદીના
 ૧ ,, જેરાજભાઈ પીરભાઈ
 ૧ ,, લધાભાઈ જનમામદભાઈ
 ૧ ,, રહીમભાઈ રાજનભાઈ
 ૧ ,, દોશાભાઈ મીરાતરી
 ૧ ,, મુરાજભાઈ પ્રેમજીભાઈ
 ૧ ,, વેરશીભાઈ ખીલણ
 ૧ ,, ગુલામહુસેનભાઈ પારખીઆ
 ૧ ,, હુસેનઅલીભાઈ મામદ
 ૧ ,, હાસમભાઈ લધાભાઈ
 ૧ ,, મામદભાઈ કરીમભાઈ
 ૧ ,, આમદભાઈ સચેદીના ખીમજી
 ૧ ,, અબ્દલા મામદ મનજી
 ૧ ,, તુરમામદભાઈ દેધર
 ૧ ,, રહીમભાઈ કરીમભાઈ
 ૧ ,, રવજીભાઈ ગાંગજીભાઈ
 ૧ ,, અલીભાઈ બદરભાઈ
 ૧ ,, તુરમામદભાઈ સુમાર

નકસ	નામ.
૧	,, રજબલીભાઈ કાશમભાઈ
૧	,, શામજીભાઈ કાનજીભાઈ
૧	,, મીઠાભાઈ રાજનભાઈ
૧	,, પ્રાગજીભાઈ પરસોતમ
૧	,, મામદભાઈ ધ્વિરામ
૧	,, ઠાં દયાલભાઈ રવજી
૧	,, ધાલાભાઈ વીરજીભાઈ જંગપારી
૧	,, જનનમામદ શીવજી મુરજી જંગપારી
૧	,, ઈસમાલભાઈ ડોસા
૧	,, ફાજલભાઈ ખલફાન
૧	,, ધાલાભાઈ ખલફાન જંગપારી
૧	,, શુલેમાનભાઈ વજીર
૧	,, હાસમભાઈ ભીમજી
૧	,, મામદભાઈ જમાલભાઈ
૧	,, શુલેમાનભાઈ ગાંગજી
૧	,, કાસમભાઈ વાલજીભાઈ
૧	,, જીવરાજભાઈ શીવજીભાઈ જંગપારી
૧	,, લધાભાઈ ખાડીભાઈ
૧	,, પરધાનભાઈ લાડકભાઈ જંગપારી
૧	,, લધાભાઈ ચાવરભાઈ
૧	,, ઠાં લાલજી શીવજી
૧	,, મામદભાઈ ગાંગજીભાઈ
૧	,, ફતેચ્છાભાઈ ભીમજીભાઈ
૧	,, હાસમભાઈ રહીમભાઈ
૧	,, મુલમભાઈ કેશવદાસ
૧	,, કાશમભાઈ નથુભાઈ
૧	,, ઈમનામભાઈ સયુ જંગપારી
૧	,, ખયુભાઈ સીવજીભાઈ જંગપારી

ચોપડીની યાદી.

- ૧ પ્રેમ સાગર કીમત ૦૨૨
- ૨ બહારેઝર નીબંધ કીમત ૦)~
- ૩ હીઝ હાઠનેસ આગા સુલતાન મદમદશાના સુનવાની
ખુશાહીની ચોપડી એ જનતની ચોપડીની કી૦ ૦)-
- ૪ નાની ચોપડીની કીમત ૦)૦૦ આગો.

આર્ય ચોપડી નીચે લખેલે ફેક્ટોરથી મલસે.

મડકપર ખોળ જમાતખાતાની નીચે ખોળ
મુરાદખલી જુમાલાઈ ને તાથી મલસે.

જંગખારમાં સધાલાઈ જનમહુમદ ફેક્ટોર ફરગતરપ

